Společenská rubrika

Oslavili svá životní jubilea

Ve 2. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní výročí tito naši spoluobčané:

- Věra Bílková z Pecky – 90 let
- Božena Stuchlíková z Pecky – 86 let
- Jiřina Vokatá z Pecky – 80 let
- Stanislava Šepsová ze Lhoty – 85 let
- Hermína Samková z Pecky – 89 let
- Gizela Brejlová z Pecky – 85 let
- Milan Letošník z Pecky – 86 let
- Božena Šubrtová z Pecky – 89 let
- Jaroslav Plecháč z Pecky – 80 let
- Ladislav Stuchlík z Kalu – 86 let
- Jaroslav Stárek z Pecky – 86 let
- Růžena Rejčová z Pecky – 90 let
- Augustin Plecháč z H. Javoří – 93 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohodu.

Navždy nás opustil:

- Miroslav Brzák z Pecky
- Marie Bergmanová z Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v září 2015.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 2. září.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska
Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.
červen 2015, ročník XXV.
Řídí redakční rada ve složení:
Petr Pavel, Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Marie Pavlová,
Hana Rejmontová, Jan Murdych, Lenka Knapová
grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz
e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz
Počet výtisků 250
Cena 15 Kč

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXV
číslo 2 / 2015
červenec – září 2015

Z obsahu:

• Pecka vzpomínala na pátera Štemberku – str. 4
• Pořád se něco děje… i na peckovském hradě – str. 5
• Velká čtenářská soutěž – str. 15
• Mezera v peckovské kronice doplněna – str. 19
• O osudech numismatické sbírky hradu Pecka – str. 20–21
• Okrsková soutěž v požárním sportu se vydařila – str. 24
• Peloton „Na kole dětem“ se zastavil na hradě – str. 25

XI. ročník slavností

Po čtyřech letech se do Pecky sjely sbory, které interpretují renesanční a raně barokní hudbu. V rámci XI. ročníku Harantovských slavností historického zpěvu se znovu sešli příznivci staré hudby z doby Harantova života a dle jejich vlastních slov si festival skutečně užili.

Zahajovací koncert s názvem Italia mia – Láska zaklet á do madrigalu proběhl v Rytířském sále našeho hradu a poskytl nevšední zážitek. Soubor I Dilettanti představil středověké madrigalové skladby, které byly doprovázeny theorbou, basovou loutnou s prodlouženým krkem. Na obrovské plátno, které dosahovalo téměř až ke stropu, byly promítány překlady zpívaných textů. Příjemnou atmosféru umocnily všudypřítomné svíčky.

Sobotní program zahájili trubači slavnostními fanfárami. Děti z naší mateřské školky a sbor Amabile z novopacké pedagogické školy připravily krátký hudební program, po němž paní starostka pozvala všechny přítomné do Rytířského sálu na hodnocenou přehlídku.Tříčlenné porotě ve složení doc. Martin Horyna z českobudějovické univerzity, dr. Lukáš Hurník z Českého rozhlasu a Mgr. Vilém Valkoun z liberecké pedagogické fakulty se představilo 11 sborů se svými vícehlasými skladbami.

(pokračnovaní na straně 3)

Prázdniny přicházejí, ale práce nekončí

Vážení spoluobčané,
čas rychle letí a my se dostáváme do 2. poloviny roku a hodnotíme, co jsme již z plánovaných akcí zařazených do rozpočtu městyse splnili a co nás ještě čeká. Počasí si s námi trošku zahrává, ale snad si užijeme i trochu sluníčka.

Od dubna letošního roku probíhala akce finančně podpořená dotací z Evropské unie a Státního fondu životního prostředí nazvaná Energeticky úsporná opatření objektu Mateřské školy v Pecce. Součástí projektu byla výměna všech oken a vstupních dveří, zateplení budovy, instalace tepelného čerpadla a výstavba nové plynové kotelny. Stávající napojení topným kanálem na kotelnu základní školy bylo zrušeno. Tímto opatřením bychom měli výrazně ušetřit finanční prostředky za energie. Současně s těmito pracemi proběhla rekonstrukce vnitřní kanalizace a rozvodů vody v 1. a 2. patře. Na konci května proběhlo předání díla a budova byla kompletně vymalována. Nyní zde započaly úklidové práce a práce na kompletaci nábytku a výzdobě školky. Děti se do zrekonstruované budovy vrátí nejpozději 1. září letošního roku.

V červnu bylo dokončeno nové hřiště s umělým povrchem ve Staňkově, v současné době probíhají úpravy ploch okolo sportoviště a je požádáno o kolaudační souhlas. 15. srpna 2015 bude hřiště slavnostně otevřeno. Děkujeme všem, kteří se na výstavbě sportoviště podíleli.

Přejme si, aby bylo hojně využívané, především našimi dětmi a mládeží.

V současné době probíhají práce na kostele sv. Bartoloměje, bylo demontováno poslední vitrážové okno a odvezeno do ateliéru k celkovému restaurování. Restaurátor zahájil práce i na křížové cestě, která je umístěna na venkovních zdech kostela. Letos bude zrestaurováno 7 kusů zastavení na severovýchodní části kostela. V příštím roce by měla být kompletně celá křížová cesta zrestaurována.

Místní restaurátorka BcA. Renata Tauchmanová zahájila práce na soše ECCE HOMO u transformátoru. Socha byla sejmuta a odvezena do ateliéru, nyní se opravuje přístupové schodiště, oplocení a podstavec pod sochou, kompletně dokončena bude v listopadu letošního roku.

Naše dominanta, hrad Pecka, se také dočkal dalších navazujících oprav zdiva. Rodinná firma Zverec realizuje opravy historického zdiva v jižní části hradeb.

Návštěvníci hradu si také mohou prohlédnout výsledky revitalizace hradního parku.

V těchto dnech proběhlo výběrové řízení na realizátora obnovy hřbitovní kaple v Pecce. Vítězem je firma Jan Zverec, která podala nejnižší nabídku ve výši 714 779 Kč. Z Programu obnovy venkova se nám podařilo získat dotaci na tuto akci ve výši 400 tis. Kč. Práce měly být zahájeny 22. června 2015, ale z důvodu administrativních pochybení pověřeného úřadu v Nové Pace bylo stavební povolení krajským úřadem zrušeno a my podnikáme veškeré kroky, aby byla zjednána náprava a my jsme získali nové stavební povolení.

Vzhledem k havarijnímu stavu zdiva včetně základů bude márnice kompletně odstraněna a na stejném místě bude postavena nová, identická stavba. Bude zachován vzhled, výška a rozměry budovy, budova bude napojena na elektřinu. Současně bude opraveno oplocení v okolí kaple.

Peckovsko se může pyšnit řadou kulturních, společenských a sportovních akcí. Každý měsíc vychází bulletin, kde se můžeme dočíst, co je pro nás připraveno, čeho se můžeme účastnit. Tyto informace můžeme nalézt i na webových stránkách městyse. Domnívám se, že nikdo z nás nemůže říci, že by o nějaké akci nevěděl.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří se na organizování akcí všeho druhu podílí, věnují pro druhé spoustu svého volného času, který leckdy není korunován případnou hojnou účastí.

Ale je dobře, že nás to neodradí a stále se snažíme vymýšlet nové věci pro druhé.

Hana Štěrbová, Jaroslav Mikulka

Léto ve farnosti Pecka

Pátek 10. července od 18 hod., Fara Pecka
Mistr Jan Hus před 100 lety
Čtení z peckovských kronik ze začátku 20. století a místo M. Jana Husa v kontextu současných českých dějin

Neděle 26. července od 14 hod.
Poutní mše v kostelíku sv. Máří Magdalény ve Stupné

Neděle 23. srpna v 15 hod.
Pouť na poutní místo Zlatnice

Neděle 30. srpna v 9 hod.
Slavnostní mše při příležitosti Bartolomějské pouti v Pecce
Doprovází Svatovavřinecký chrámový sbor Jilemnice

www.farnostpecka.cz

Prohlídky kostela sv. Bartoloměje, ***červenec a srpen (soboty: 10.30, 13 a 15 hod., neděle: 10.30, 13 a 15 hod.)***

Fotbalové ohlédnutí
za velmi úspěšnou sezónou 2014/2015

Do letošního ročníku okresního přeboru vstupovali naši fotbalisté v roli největšího adepta na celkové vítězství. Do této předsezónní předpovědi se dostali zásluhou výborných umístění v posledních sezónách. Žádný jiný klub v okrese neměl v minulých letech na konci sezón tak často svůj tým na vrcholu tabulky jako ten náš. Mužstvo se se zdánlivě příjemnou, ale obrovsky těžkou situací favorita soutěže vyrovnalo skvěle. V podzimní části našlo jediného přemožitele ve Staré Pace. Z jedenácti odehraných duelů ztratilo pouze tři body. Dalších deset zápasů tým TJ Lázně Bělohrad B vyhrál a do tabulky okresního přeboru si tak před zimní přestávkou připsal třicet bodů, při neuvěřitelném skóre 53:12.

Naše mužstvo vstupovalo do jarních bojů z prvního místa s náskokem sedmi bodů na tým Valdic.

Byla to nelehká role, protože všichni soupeři zahájili hon na lídra, kterému se nevyhnula zranění, pracovní povinnosti a někdy i bezdůvodná absence některých nejmladších hráčů, což je vzhledem k ostatním spoluhráčům, kteří na hřišti doslova plivali krev, zcela neomluvitelné. V jedenácti jarních duelech se mužstvu podařilo šestkrát zvítězit za tři body a pětkrát remizovat. Novinkou letošní sezóny bylo, že při konečném remízovém stavu se o bodu navíc rozhodovalo v pokutových kopech, které nám vyšly dvakrát a třikrát byl lepší soupeř. Celkem naši hráči získali 55 bodů, při skóre 93:26, na druhý tým tabulky měli k dobru 10 bodů a suverénně tak vyhráli letošní ročník okresního přeboru. Titul Přeborníka okresu Jičín je tak opravňoval k postupu do krajské 1.B – třídy. Pečlivým zvážením této situace se ale hráči rozhodli postup do nejnižší krajské soutěže neakceptovat a přenechat jej druhému týmu Valdic. Rozhodujícím kritériem na vahách postupu či setrvání v okresním přeboru byl již dost vysoký věk stávajících opor týmu, častá zranění, pramalý zájem nejmladších členů mužstva a v neposlední řadě sestup A – týmu z krajského přeboru.

Od 22. srpna 2015 se rozjíždí nová sezóna 2015 / 2016. Věřme tedy, že naše mužstvo TJ L. Bělohrad B bude opět patřit k ozdobám okresního přeboru. Za obrovský úspěch, který se jim nyní podařil, patří hráčům, realizačnímu týmu, pořadatelské službě a peckovským fanouškům velký dík.

Do nové sezóny si všichni přejme další úspěchy, které nám všem vyvolají úsměvy na našich tvářích.

Miloš Petr
vedoucí mužstva

Léto v Kempu Pecka

Jako každý rok, tak i v letos pro vás na peckovském koupališti chystáme spoustu akcí. I když je kemp otevřen již od začátku dubna a spoustu akcí máme již za sebou, ještě nás čekají dva prázdninové měsíce, které u nás můžete strávit.

Pro nejmenší jsme připravili dětské lezecké centrum. Koupaliště prochází konečnou rekonstrukcí, nyní bude zámková dlažba ze všech 4 stran bazénu. Kolem restaurace jsou udělány nové chodníčky ze zámkové dlažby, u trampolíny nové posezení. Na stanovou plochu jsme umístili pískoviště a novou houpačku.

V pátek 26. června 2015 se v kempu uskutečnilo „Oldies disco“ s laserovými efekty. Další týden, 5. července, se koná turnaj ve volejbalu smíšených družstev, večer bude opět živá hudba se skupinou „Efekt“.

V sobotu 11. července se můžete zúčastnit turnaje v plážovém volejbalu. 31. července–2. srpna vystoupí v našem areálu v rámci „Country festivalu Pecka“ country legendy – Věra Martinová, Fešáci, Tomáš Linka a Přímá linka a mnoho dalších včetně místní kapely „Náhoda“

V srpnu se ještě jednou uskuteční „Oldies disco“ a také se můžete těšit na turnaj v nohejbalu. A opět první víkend v září velký koncert kapely Tři setry, tentokrát v sobotu 5. září.

Všechny vás srdečně zveme do areálu Koupaliště Kempu Pecka, ať na nějakou z akcí, na pivo nebo se osvěžit v bazénu.

Více informací naleznete na www.kemppecka.cz

Jaroslav Hudec

pěkně ubíhala. Dvakrát jsme museli zastavit a zdržovat čas, aby byl příjezd na hrad podle plánu. Možná si někdo myslí, že od vinopalny na nádvoří hradu je to náročné. Někdo dokonce prohlásil, že na kole zde jezdit nelze, protože jsou tu samé kopce. Kopce však jsou kořením cyklistiky. Boj s nemocí je však o hodně těžší než vyjet nějaký kopec „prdík“.

Přivítání na hradě bylo úžasné, celou dlážděnou cestu na nádvoří mohutně fandily a mávaly děti. Na nádvoří připravila dobrou náladu svými písněmi místní country kapela Náhoda. Při příjezdu si režii zábavy převzal herec a člen autorského divadla Kamarádi, Vojta Polanský z Brna. Na hradě vládla báječná nálada. Přijel k nám desetinásobný mistr světa a pokořitel několika světových rekordů v jízdě na vysokém kole, pan Josef Zimovčák. Děti i dospělí měli možnost se na jeho vysokém kole svézt.

Je mi jasné, že mnozí netušili, co se bude na hradě dít. Atmosféra, kterou se všem podařilo vytvořit, byla úžasná. Jako vždy a všude se hodnotí. Po celý zbytek tour se zastávka na hradě Pecka hodnotila velice pozitivně a byla mezi čtyřmi nejlepšími obcemi a městy, kde se tour zastavila.

Děkuji dětem a vám všem, kdo jste na hrad přišli, popřípadě se s námi kousek svezli, přispěli a podpořili projekt „Na kole dětem.“ Veliké poděkování patří školce, škole a vedení obce. Setkání v nedělním dopoledni na hradě mě potěšilo, udělalo radost a byl jsem hrdý na to, že jsem z Pecky. Mrzelo mne pouze, že se na hradě nenašel větší kousek rovné zpevněné plochy. Měli jsme pro Vás připraveno vystoupení trojnásobné mistryně světa Martiny Štěpánkové-Trnkové v krasojízdě na kole, to by se všem tajil dech. Martina zde byla.

Čas zastávky byl omezený. Z Pecky nás čekalo ještě zhruba 100 km do Velin.

Pepa Berger
člen týmu „Na kole dětem“

Multifunkční hřiště ve Staňkově
aneb od myšlenky k realizaci

S myšlenkou pořízení nového hřiště ve Staňkově přišla parta místních nadšenců a chalupářů, kteří společně dlouhodobě provozovali rekreační volejbal a nohejbal. Původní hřiště z dob reálného socializmu, umístěné na pozemku po levé straně při vjezdu do Staňkova, však již svými rozměry, nerovným a kluzkým povrchem, stejně jako i nebezpečnou blízkostí u stále frekventovanější silnice nevyhovovalo.

První záměr zrekonstruovat a zmodernizovat původní hřiště však narazil na nesouhlas části obyvatel Staňkova, a tak bylo hledáno jiné řešení, které by bylo akceptovatelné pro všechny strany. Díky angažovanému přístupu vedení městyse se podařilo najít a směnou získat nový vhodný terén, a to přímo ve svahu za obecním domem Čeperka. Po vypracování projektové dokumentace, rozpisu materiálu a vyřízení všech povolení včetně vyjasnění formy dodavatelských vztahů bylo koncem července 2014 konečně započato s výstavbou. Práce pod odborným vedením pana Pavla Bezstarosti st. pokračovaly rychle a plynule, a tak již koncem srpna bylo hřiště v hrubých rysech hotovo. V průběhu zimních měsíců se rozvinula diskuze o tom, zda bude konečným povrchem původně plánovaný umělý trávník, nebo sice o něco dražší, ale bezpečnější, na údržbu podstatně méně náročný umělohmotný kazetový povrch Bergo belgické výroby. Pro volbu tohoto povrchu hovořila rovněž několikanásobně delší životnost a především flexibilita použití – volejbal, nohejbal, malá kopaná, inline bruslení, popřípadě i zimní bruslení. Vedení městyse velmi pečlivě porovnávalo veškerá pro i proti a konečná volba padla jednoznačně pro povrch Bergo!

S příchodem jara pokračovaly práce kolem budoucího hřiště – šikmé svahy byly pokryty protierozní sítí sponzorovanou rodinou Bezstarosti, osázeny pečlivě zvolenými keři a rostlinami, opraveno oplocení kolem požárních nádrží-bazénů, dokončeno oplocení hřiště ochrannou sítí, okolí upraveno zatravněním a vydlážděním. Ve finále potom odborná firma dodala a položila umělý povrch.

Dobrá věc pro současnou i další generaci se podařila! Nezbývá než poděkovat všem, kteří se aktivně přičinili o zdar projektu – zastupitelstvu a radě obce, firmám podílejícím se na realizaci (za zmínku stojí „kouzlení“ Petra Krátkého s těžkou technikou) a v neposlední řadě nezištné práci jednotlivců, kteří svým přínosem a nasazením dokázali „dotlačit“ projekt do úspěšného konce a přitom snížit cenu stavby zhruba o 1/3, než bylo rozpočtováno. Především však patří velký dík panu Pavlovi Bezstarosti st., který věnoval desítky a desítky hodin svého volného času pro dobro věci. Bez jeho odborných znalostí a nasazení pro věc by se projekt jen těžko realizoval.

Nezbývá než popřát všem uživatelům nového hřiště, mezi které jsou samozřejmě vítáni i návštěvníci z jiných částí Pecky, hodně radosti ze sportovních aktivit a příjemných chvil při společné zábavě.

Vladimír Říha,

XI. ročník slavností

(pokračovaní z 1. strany)

Role moderátora se ujal Jaromír Kuliha, který stál u vzniku HSHZ a dlouho byl aktivním peckovským občanem. Představil jednotlivé sbory i jejich skladby a s humorem sobě vlastním vzniklé situace glosoval. Porota ohodnotila 5 sborů, a to takto: Ensemble Versus Brno – laureát festivalu, ocenění za bravurní zvládnutí náročného polyfonního repertoáru; H9 Semily – odborně vedený mužský sbor s pozoruhodnou zvukovou kvalitou; Cum Ardore Praha – za přesvědčivou práci sboru s výrazovými prostředky a dynamikou; Ventilky Jirkov – za spontánní a živý projev v sympaticky zvoleném repertoáru; Vocalissimo Praha – mladé těleso slibující úspěšný rozvoj oslovilo muzikalitou projevu. Ocenění si odnesli barevného kohouta z foukané skla, kterého pro nás vyrobil soukromý sklář Karel Sobotka z Těpeří u Železného Brodu.

Odpoledne si členové sborů i se sbormistry mohli pod vedením Čeňka Svobody vyzkoušet interpretování renesančních skladeb, byla to taková praktická dílna.

Večer se sbory rozdělily, některé zpívaly na hradě, jiné v kostele. Oba večerní koncerty sklidily úspěch a samotní interpreti si navzájem dělali i publikum. Zazněly zde i skladby za doprovodu nástrojů, což přehlídka ve svých pravidlech nedovoluje.

Oktet na dvojsborovou mši Osculetur me od Orlanda di Lassa v provedení seskupení I Dilettanti pod vedením Mgr. Čeňka Svobody v neděli slavnostně zakončil třídenní hudební slavnosti.

Festival si pochvalovali všichni přítomní hosté. Vzrůstající úroveň jednotlivých sborů a tím i zvyšující se kvalita slavností, příjemná atmosféra i prostředí našeho městečka, organizace celé akce, to jsou nejčastěji opakovaná pochvalná slova, která jsme slyšeli z úst sboristů i porotců.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se na organizaci slavností podíleli ať už se to týká samotného festivalu, poskytnutí prostor na přehlídku a koncerty, doprovodného programu, občerstvení, ubytování, propagace, květinové výzdoby. Škoda jen, že i více místních občanů se na akcích neobjevilo coby diváci.

Poděkování patří i sponzorům – Úřadu městyse Pecka, Krajskému úřadu KH kraje a panu MUDr. Vladimíru Plecháčovi.

Pár zajímavostí a postřehů na závěr: sbor s názvem Bylo nás pět obsahoval pouze 2 členy; soubor Cum splendore se v roce 2015 oddělil od souboru Cum decore jako soutěžní skupina speciálně pro Harantovské slavnosti historického zpěvu; převládaly sbory s mladými interprety.

Šárka Kodymová

Pecka vzpomínala na pátera Štemberku

Výročí lidické tragédie je pro Pecku každoročně významnou událostí. Společně s ostatními lidickými muži byl totiž 10. června 1942 zavražděn i peckovský rodák a poslední lidický farář P. Josef Štemberka. Na smrt šel dobrovolně poté, co odmítl milost nabízenou Němci a rozhodl se, že v těžké chvíli neopustí své farníky. Vysoký morální kredit Štemberkovy volby a jeho odkaz byly oceněny i vysokými státními vyznamenáními.

V letošním roce, v neděli 7. června, byla v Pecce za Josefa Štemberku sloužena mše Božího Těla. V krátkém proslovu jeho osobnost připomněla starostka Pecky Hana Štěrbová. Samotná slavnost svým pojetím navázala na původní tradici a po více než 60 letech se odehrála pod širým nebem. Procesí s monstrancí, baldachýnem a družičkami prošlo z náměstí zpět ke kostelu, kde byl na závěr slavnosti posvěcen nově restaurovaný pískovcový kříž.

Při příležitosti vzpomínkového dopoledne byla otevřena i nová expozice věnovaná P. Josefu Štemberkovi v muzeu Nadi Hamanové na peckovském náměstí.

Věra Kociánová

Co je nového v peckovské farnosti?

Farnost Pecka pod vedením faráře P. Mariusze Robaka MSF ožívá, její správa však není jednoduchá. Na starost má 9 kostelů, z nichž několik prochází letitými opravami a sehnat na ně peníze je v dnešní době pro malé farnosti stále složitější.

Výhodou farnosti Pecka bývalo vlastnictví několika hektarů lesů – z prodeje dřeva bylo možné zaplatit podíly při stavebních akcích. Od loňského roku však lesy převzalo do své správy královéhradecké biskupství, které zpět do Pecky vyplácí pouze poměrnou částku 1 450 Kč ročně. Místo tohoto hlavního zdroje příjmů asi farnost jen tak náhradu nenajde. V případě plánování oprav musí tedy žádat o dotace a věřit, že budou peníze přiděleny. V letošním roce takto farnost získala dva dotační tituly: z Ministerstva kultury to bylo 90 tisíc Kč na opravu tří pontifikálních křesel z doby kartuziánů, která se nacházejí v kostele sv. Bartoloměje (dalších 29 tisíc Kč musí zafinancovat farnost), a 210 tisíc Kč na druhou etapu opravy střechy na kostele sv. Maří Magdalény ve Stupné (polovinou z Fondu solidarity Biskupství královéhradeckého a polovinou z krajského úřadu v Hradci Králové). Na další projekty, jako je restaurování kamenné křížové cesty u kostela v Pecce nebo na opravu vitráží oken téhož kostela, získal dotaci Městys Pecka a farnost se podílí jen symbolickou částkou, kterou ale přesto není jednoduché nashromáždit. Díky příspěvkům dárců z řad místní i přespolní veřejnosti se to na štěstí zatím daří, na podporu různých akcí byly v rámci účtu farnosti zřízeny i příslušné variabilní symboly. Dík patří všem, kdo jakkoli pomohli. Například během vydařené Noci kostelů, která se konala v pátek 29. května se na dobrovolném vstupném vybralo téměř 2 000 korun jako příspěvek na opravu pontifikálních křesel.

V loňském roce zase studenti pardubické konzervatoře uspořádali sérii varhanních koncertů a výtěžek asi 14 tisíc korun věnovali farnosti. Bylo dohodnuto, že za tyto peníze bude pořízeno několik venkovních hracích prvků pro děti. Toto „hřišťátko“ už stojí na farní zahradě. Ještě je potřeba ho natřít a osadit lavičky, aby mohlo začít dělat radost dětem i maminkám.

Ve farnosti jsou i další novinky. Od letošního března fungují nové webové stránky s doménou www.farnostpecka.cz, začal vycházet farní zpravodaj, na faře a ve farní stodole, kterou má pronajatou občanské sdružení Bezdružic, se konají různé kulturní akce, fara nabízí i víkendové pobyty. O prázdninách bude – stejně jako vloni – pro návštěvníky otevřen kostel sv. Bartoloměje v Pecce. Komentované prohlídky Romana Hanuše ml. budou probíhat o víkendech a k dostání budou nově i drobné upomínkové předměty. Farnost vydala svou turistickou vizitku a také novou pohlednici s už opraveným kostelem.

-vk-

Česko-slovenský ultra trail 2014

Láďa Erbert – nejlepší z Čechů a Slováků

Tyto závody nejsou pro nějaká ořezávátka. Uspět v nich znamená překonat dlouhodobou fyzickou zátěž, překonat někdy chuť to zabalit. Zkrátka a dobře – jsou to závody pro opravdové chlapy. Jen považte – trať musí být delší než 100 km a měla by mít převýšení nejméně 3 000 metrů (například Stovka Podkrkonoším, která povede přes Pecku 16. října 2015, měří 106 km a převýšení o dost překračuje požadovaných 3 000 metrů). Nejlepší na trati bojují více než 13 hodin, běží po polních i lesních cestách, v noci i za dne, z kopce i do kopce a ne vždy je příjemná bezvětrná a bezdeštivá pohoda. Závodníci musí volit vhodné občerstvení jako zdroj energie i vhodné doplňování tekutin. Tedy žádná procházka růžovým sadem.

Z celkem 25 závodů se do stanovení celkového pořadí počítá výsledek z 8 pro závodníka nejúspěšnějších závodů. Umístění a dosažený čas spolu k koeficientem obtížnosti závodu se převádí na doby, jejichž součet určuje celkové pořadí. Ironií ročníku 2014 je, že Česko-slovenský ultra trail vyhrál Maďar Gábor Nyakas celkovým ziskem 685,56 bodu. Hned na 2. místě z 1 676 klasifikovaných závodníků se ziskem 670,99 bodu se stal Peckovák Ladislav Erbert, který martyrium závodu absolvoval 9 krát. Že v Pecce rostou k sobě „tvrdí hoši“, dokazuje účast dvou dalších rodilých Peckováků. Na 8. místě celkového pořadí figuruje Mgr. Petr Pecháň. Ten se zúčastnil 10 závodů a získal 591,91 bodu a na 81. místě je Zdeněk Kalenský se ziskem 276,98 bodu.

Pro ročník 2015 je opět vypsáno 25 závodů, na kterých lze získat body do celkové klasifikace. Osm závodů bude na Slovensku, ostatní se poběží v České republice. V našem kraji to byla Krakonošova stovka ve Vrchlabí 19.-20. června a již zmíněná Stovka Podkrkonoším se startem a cílem v Brusnici.

Držme tedy našim borcům pěsti, aby získali ještě lepší umístění a ještě více krásných zážitků!

Jiří Styblík

Peloton „Na kole dětem“ se zastavil na hradě

Jen pro informaci uvádím: „Na kole dětem“ je projekt, ve kterém se získávají peníze na pomoc dětským onkologickým pacientům. Cituji slova pana profesora Pafka na jedné zastávce tour: „Víte, když rodinu zasáhne onemocnění, onkologické onemocnění, a k tomu ještě dítěte, rodinu to značně poznamená. Ve velké většině případů musí jeden z rodičů opustit zaměstnání a na plný úvazek věnovat péči nemocnému dítěti. To trvá hodně měsíců, někdy i roků. Finanční příjmy rodiny značně klesnou. Někdy se i rodiny rozpadají. Děti mají hrazenu zdravotní péči ze zdravotního pojištění, ale na rekondiční pobyty již nikdo nepřispívá. Takto postiženým rodinám ve velké většině chybí prostředky na rekondiční pobyt, aby se vyléčené děti mohly dostat do běžného života. Zde je proto nadační fond Josefa Zimovčáka, „Na kole dětem,“ ze kterého se rekondiční pobyty hradí. Uhradit se může jen tolik pobytů, kolik se podaří sehnat finančních prostředků“. V roce 2014 se podařilo sehnat více než 1 milion korun. Účet fondu je transparentní a je známo, kdo přispěl a kde byly finanční prostředky použity.

Letošní ročník byl již šestý a trasa, která vedla napříč Českou republikou, byla rozdělena do deseti etap, kde peloton navštívil 58 zastávkových obcí a měst. Celková trasa byla dlouhá 1 362 km.

V neděli 7. června, ve čtvrté etapě z Kořenova do Velin, se peloton zastavil na hradě Pecka. Za krásného letního počasí v Kořenově přišla cyklisty pozdravit a odstartovat jejich tour biatlonová královna Gábina Soukalová se svým přítelem, olympionikem Petrem Koukalem. Mimo jiné, Petrův otec, Petr Koukal starší, jel celou tour a byl i u nás na hradě. Z Kořenova cesta

Okrsková soutěž v požárním sportu se vydařila

Pořadatelství okrskového kola soutěže v požárním sportu se letos ujal Sbor dobrovolných hasičů v Bělé u Pecky. Místní hasiči to zároveň pojali jako připomínku 120 let trvání svého sboru. Ten byl založen v roce 1895.

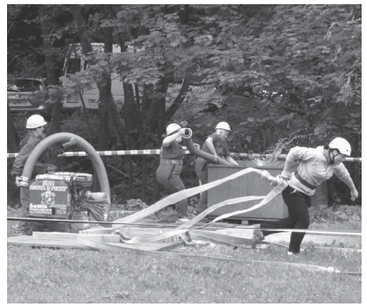

Soutěž se konala v sobotu 30. května odpoledne na louce za vsí směrem do Stupné. Soutěžit přijelo 8 družstev mužů, 4 družstva žen a 3 družstva veteránů. Jako hosté přijeli mladí hasiči z Hřídelce.

Soutěž byla zahájena nástupem všech družstev ve 13.30 hodin. Slavnostní ráz soutěžnímu odpoledni dodaly sbory z Pecky, z Vidonic a místní, kteří mají své prapory a vzali je s sebou.

Všechny hasiče, hasičky a ostatní přítomné příznivce hasičstva jménem pořadatelů přivítal zástupce velitele Petr Fól a poté v krátkosti pohovořil o významných momentech z historie bělského sboru. Přítomné pozdravila starostka obce Hana Štěrbová, popřála zdaru v soutěži, a aby se odpoledne všem vydařilo. Po následném upřesnění pravidel soutěže velitelů družstev s rozhodčími se soutěž rozběhla.

Na útok podle rozlosování nastoupily ženy, muži zahájili štafetové běhy. Po ženách na útok nastupovali muži v kategorii Veteráni. Ti štafetu neběhali. Vrcholem soutěže byly útoky v kategorii Muži. Časy dosahované jak v útocích, tak ve štafetě byly měřeny elektronicky za bedlivého dozoru rozhodčích. Jednotlivé výsledky byly ihned zveřejňovány na přehledové tabuli, aby přítomní měli čerstvou informaci, jak je které družstvo úspěšné. Sportovní zápolení probíhalo plynule, bez zádrhelů, diváci své favority pokřiky povzbuzovali.

Pro dobrou náladu, pohodu, a aby se účastníci cítili spokojeni, pořadatelé připravili širokou nabídku občerstvení. Točilo se pivo Kozel 11°, podávány byly nealkoholické i alkoholické nápoje, nabízeny byly teplé klobásy a uzená krkovice přímo z udírny, dršťková polévka a hovězí guláš. Pro děti byly cukrovinky. Obsluha u pultů se snažila, aby každý byl co nejrychleji obsloužen.

Nemalou měrou se o zdařilé odpoledne jistě zasloužilo i počasí. Temná mračna se sice valila po obloze, zpočátku odpoledne i kratince pohrozila deštíkem, ale potom už v Bělé u Pecky nepršelo.

Soutěžní část odpoledne byla ukončena nástupem soutěžních družstev a vyhlášení výsledků. Družstva na prvních třech místech obdržela poháry, ostatní jako upomínku sošku hasiče. Každé družstvo dostalo zalaminovaný diplom, speciálně pro něho vyrobený, s fotografií jejich skupiny s technikou. Hasiči z Vidochova přivezli nové skleněné putovní poháry pro vítězná družstva v kategorii Muži a Ženy.

Závěrečná část odpoledního programu patřila všem, kteří se chtěli dále bavit při taneční hudbě v prostorném stanu i mimo něj. Veselo bylo hluboko do noci.

Soutěž v požárním sportu se vydařila, jak bylo hodnoceno mnohými přítomnými. Hlavní rozhodčí Václav Záveský sdělil, že pořadatelům patří dík za milé prostředí, za zajištění a organizační zvládnutí celého dne, který zapadl do oslavy 120. výročí založení sboru. Pochvalou ocenil průběh dne i okrskový velitel Josef Nyč.

Poděkování bělského sboru patří všem osmi sponzorům, kteří se svým ochotným přispěním nemalou měrou zasloužili o zdárnou přípravu a průběh hasičské soutěže. Starosta sboru děkuje všem členům sboru, příznivcům a ženám obsluhy, všem, kteří se svým způsobem podíleli na přípravě, zajištění a plynulém průběhu celého odpoledne.

Umístění jednotlivých soutěžních družstev hasičských sborů 15. okrsku.

kategorie Muži

pořadí	soutěžní družstvo	čas ve vteřinách	
		útok	štafeta
1.	Staňkov	36,12	55,18
2.	Bukovina u Pecky	36,96	56,68
3.	Kal	39,84	55,87
4.	Pecka	32,78	64,65
5.	Lhota u Pecky	41,04	60,85
6.	Vidochov	43,70	57,56
7.	Vidonice	43,06	71,36
8.	Bělá u Pecky	47,24	62,68

kategorie Ženy

pořadí	soutěžní družstvo	čas ve vteřinách	
		útok	štafeta
1.	Staňkov	33,18	67,95
2.	Kal	41,14	74,95
3.	Vidonice	48,96	75,26
4.	Lhota u Pecky	N	70,86

kategorie Veteráni

pořadí	soutěžní družstvo	čas útoku ve vteřinách
1.	Bukovina u Pecky	51,94
2.	Vidonice	77,18
3.	Kal	78,84

Vítězným družstvům ze Staňkova gratulujeme a přejeme jim, aby zdárně reprezentovali náš okrsek ve vyšších hasičských soutěžích. Poděkování a uznání však patří všem zúčastněným soutěžním družstvům.

Petr Pavel

Pořád se něco děje… i na peckovském hradě

Tak už je to víc než tři měsíce od doby, co nové hradní pometlo s řadou pomocníků vymetlo z nádvoří poslední zbytky sněhu, z parapetů u oken pochcípané mouchy, z rohů pavouky, všechno společně umyli, naleštili, no zkrátka připravili ten náš peckovský hrad na novou turistickou sezónu.

Hrad se slavnostně otevřel v sobotu 28. března. Na svou každoroční cestu na Pecku se vydal i Kryštof Harant s chotí a dvořany. Na jeho sídle ho těsně před polednem uvítal nadšený dav Peckováků a turistů, kteří se na tu slávu přijeli podívat z širokého okolí. Po úvodních uvítacích proslovech vypověděla dnes již bývalá kastelánka Věra Kociánová Harantovi, jak probíhal uplynulý rok ve zdech jeho paláce, jak se pokročilo s opravami, co nového, co při starém. Hned v zápětí vypověděla Harantovi taky svoji službu, alespoň tedy službu při správě hradu, jelikož jak měli možnost slyšet zúčastnění, utvrdila Haranta v tom, že i nadále bude jeho věrnou a oddanou poddanou. Následně předala klíč do rukou nového kastelána, mě Honzy Murdycha, který ho Harantovi hned na chvilku půjčil, aby hrad odemkl pro všechny. Nová sezóna začala. Důstojně. Velmi milým doplněním Harantovy návštěvy na Pecce byl velikonoční jarmark s živou muzikou.

Netradiční pohled na hrad se naskytl místním v noci z druhého na třetího dubna. V rámci celosvětové osvětové kampaně Light It Up Blue se hrad rozsvítil do netypické modré barvy. Stejně jako Pecka svítili v tu noc modrou barvou třeba Eiffelova věž v Paříži nebo Opera v australském Sydney. Úkolem každoroční kampaně je zvýšit povědomí o autismu. Viditelnost trochu kazila právě probíhající sněhová vánice.

Hned na začátku dubna také odstartovala akce s názvem Ku hradu krok. Trochu možná soutěž, ale spíš takové pobídnutí pro místní, aby neváhali a občas, teda spíš pravidelněji si to na hrad do kopce vyšlápli po svých. Co přeci může být příjemnějšího než se projít, užít si ten bezkonkurenční výhled do okolí, který se člověku nahoře u hradu naskytne a zároveň udělat něco víc pro své zdraví. Po třech měsících je tu jasný kandidát na největší počet křížků za jednotlivé výstup, nicméně zasvěcení tuší, že to s tou výhrou na počet výstupů nebude tak úplně zasloužené. Vrcholová knížka je poměrně pěkně plná, chvályhodné je taky to, že za ty tři měsíce nikdo neukradl ani knížku a ani tužku, kterou se poctiví zdolávači peckovského kopce zapisují. Je jich už přes padesát, takže neváhejte a přidejte se taky, pilným výšlapem můžete celou řadu z nich pohodlně předehnat.

Tradiční akcí na hradě je dubnový koncert komorního sboru Pifferaios z Lázní Bělohradu. Letos se na hradě představili v sobotu 25. dubna společně s pražským souborem Tibia Pragensis, no a klenbový sál na Pecce doslova praskal… v klenbách.

Čtrnáct dní na to se nádvoří hradu rozeznělo tóny zcela jiného ražení. Na podiu při vzpomínkovém koncertě na úžasnou osobnost Karla Kryla s jeho písněmi vystoupil kytarista Jarda Čížek. A v tomhle případě je potřeba trochu rozmrzele říct, že kdyby se na koncert nepřišli podívat chalupáři a turisti, mohli jsme ho v klidu pořádat někde v menším kamrlíku… akce na hradě jsou opravdu i pro místní, takže, Peckováci, nemusíte mít strach, ten kopec zas tak hrozně vysoký není. Navíc Kryl je i 20 let po smrti osobnost, která vám má co říct, možná by i vaše děti ocenily, kdybyste jim dali možnost dozvědět se, že máme i větší Čechy než je Láďa Růžička a Martina Sáblíková. Tak pro příště…

V neděli 7. června hrad hostil akci ze zcela jiného soudku. Na Pecku zavítal peloton cyklistické tour nazvané Na kole dětem – charitativní sportovní akce, jejímž úkolem je sehnat nějakou tu korunu pro onkologicky nemocné děti. Více o celé akci se dočtete na jiném místě Listů Peckovska.

A jak to vypadá, peckovský hrad přežil bez větší újmy i tradiční dobývání. Letos na Pecce skupina historického šermu REGO z Vrchlabí oslavila 35. narozeniny, akci trochu nepřálo až moc pěkné počasí, přesto měli návštěvníci v úmorném vedru možnost zhlédnout vystoupení z třicetileté války plné ostrých soubojů a břitkého vtipu. Poslední vystoupení bohužel odpískala dlouho dopředu předpovídaná bouřka, a tak hrstka návštěvníků měla možnost alespoň nahlédnout do interiéru hradu s výkladem. V Černé kuchyni se jim také dostalo fundovaného poučení o středověkých sečných i palných

zbraních včetně autentických ukázek. S REGEM na Pecce funguje výtečná spolupráce, takže se i do budoucna můžeme na další dobývání hradu těšit.

Ve chvíli, kdy vzniká tenhle text, jsou v plném proudu Harantovské slavnosti. Hrad je plný zpěváků a zpěvaček, kteří jistě svým vystoupením dělají radost nejenom návštěvníkům, ale také Kryštofu Harantovi. Ale o slavnostech taky na jiném místě Listů Peckovska a navíc z pera zasvěcenějšího…

Hrad neztichne ani o týden později. Již tradiční, letos 13. ročník benefičního festivalu hudby, který máme na svědomí my – místní omladina z o. s. Bezdružic – má letos svůj termín 26. a 27. června. Na festivalu vystoupí řada kapel rozličných žánrů, připravena je i tradiční pohádka pro děti a další divadelní představení.

Prázdniny na hradě zahájíme opět v hudebním stylu, 5. července od 19 hodin vystoupí v Rytířském sále smyčcový orchestr Musica Antiqua. Hned poté peckovský hrad obsadí šermíři ze skupiny Sinister. Od 11. do 18. července budou probíhat 3x denně šermířská vystoupení a celý pobyt zakončí v sobotu 18. července večer velkolepá Ohňová šou. Během prázdnin bude také možnost navštívit na nádvoří letní kino. Termíny promítání upřesníme na internetových stránkách hradu. Letní kino není jediná filmařská záležitost, která se úzce dotýká zdejšího hradu. Podařilo se také objasnit nenápadnou zmínku v jednom překladatelském rozhovoru. Ta zmínka byla o filmu Muži z hradu Pecka, a jak poznáte sami, když vyzkoušíte Google, příliš mnoho se o něm neví. Naštěstí jsme našli režiséra toho filmu pana Kačírka, jehož byl film absolventskou prací na FAMU. Pan režisér film dohledal v archivu Československé televize, v současné době se pracuje na jeho digitalizaci a třeba se během letošní sezóny ještě dozvíme, co a kdo je na dokumentárním filmu zachycen.

Čeká nás tedy náročná, ale snad i veselá a příjemná letní sezóna, takže neváhejte a na hrad koukejte zavítat.

Jenom připomínám, že v červenci a srpnu je hrad otevřen od 9 do 17 hodin s tím, že poslední kompletní prohlídka začíná hodinu před zavírací dobou.

Jan Murdych

Zveme Vás na výstavu v Pohádkovém infocentru, která je uspořádána podle Peckovských pohádek dědečka Aloise autorky Nadi Hamanové.
Autorka je členka České pohádkové akademie pohádkového krále Václava V. Vydry zvaného.

Informace na internetových stránkách městyse Pecka – Pohádková Pecka
Pro skupiny možnost objednání na tel. čísle 775 657 106
pohadkovapecka@centrum.cz

Pohádková Pecka návštěvníkům nabízí:
Zajímavé spojení pohádek a řemesel na Pecce, starých fotografií, starožitných předmětů, ale i vybavení jednotlivých pohádkových koutků pohádkovými loutkami Marie Lošt'ákové. Při prohlídce výstavy budou návštěvníci seznámeni se všemi zajímavostmi, které Pecka v dřívějších dobách nabízela. K vidění jsou historické stavby, řemeslnické dílny, ale i důležité osobnosti, které dříve v městečku žily. Kouzelné na celé výstavě je, že je představena pomocí pohádkových příběhů, které jsou z části pravdivé, jen místy přizpůsobené chápání z dětského pohledu. Záměrem majitelky je připomenout, jak se dříve v městečku žilo a jaké prostředky obživy zde byly. Je zde možné zhlédnout i výstavu posledního lidického faráře, rodáka z Pecky P. Josefa Štemberky.

Na přání je možné uskutečnit:
Prohlídku kostela Sv. Bartoloměje, kde se seznámíte s historií městečka Pecky i kostela.
Čtení z Peckovských pohádek dědečka Aloise na náměstí nebo na Vílím paloučku pod hradem Pecka.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Hasiči v Pecce slavnostně převzali novou Tatru a Volkswagen Transporter

V sobotu 16. května 2015 to na náměstí Kryštofa Haranta v Pecce žilo! Důvodem bylo slavnostní předávání nových zásahových vozidel. Jednotka sboru dobrovolných hasičů městyse Pecka získala cisternovou automobilovou stříkačku na podvozku Tatra a dopravní vozidlo Volkswagen Transporter.

Jednalo se o vozidla Tatra T 815 CAS 30/600/360, která byla dodaná firmou Kobit. Nahradila tak bezmála 35 let starou stříkačku Š 706 CAS 25 a Volkswagen Transporter T5 (za účelem přestavby zcela bezúplatně převedené od Zdravotnické záchranné služby Královéhradeckého kraje). Budou tak sloužit jako náhrada za dopravní vozidlo Avia, které bylo předáno Sboru dobrovolných hasičů ve Vidonicích.

Tyto hasičské speciály byly poprvé předvedeny za účasti mnoha významných představitelů: starostky městyse Pecka – paní Hany Štěrbové, místostarosty městyse Pecka – pana Jaroslava Mikulky, ředitele společnosti Kobit – pana Ing. Jaroslava Nožičky, ředitele územního odboru Jičín HZS Královéhradeckého kraje - pana plukovníka PhDr. Libora Zikeše, pana majora Ing. Ladislava Oborníka (z územního odboru Jičín HZS Královéhradeckého kraje), Břetislava Holšána (zástupce Hasičské vzájemné pojišťovny) a dalších hostů.

Součástí této mimořádné události bylo požehnání novým vozidlům peckovským páterem – panem Mariuszem Robakem. Po tomto, pro hasiče nezbytně nutném aktu, následovalo předání klíčů od jednotlivých automobilů do rukou velitele sboru - panu Aleši Pavlovi, zástupci starosty sboru – panu Michalu Pavlovi a i veliteli sboru ve Vidonicích – panu Karlu Žlabovi. Následně proběhlo slavnostní pokřtění vozidel šampaňským, přáním mnoha šťastných kilometrů a návratů zpět na jejich základny.

O kulturní program se postarali mladí hasiči ze Lhoty u Pecky. Ti nejmenší přihlížejícím ukázali základy soutěže CTIF a ti starší požární útok stříkačkou R. A. Smekal taženou koňmi. Po celou dobu byla k vidění nově předaná technika, také zásahová technika HZS Královéhradeckého kraje požární stanice Nová Paka a hasičská vozidla od dobrovolných hasičů z Lázní Bělohradu i Bukoviny u Pecky.

Poděkovaní patří všem zúčastněným, kteří pomohli tuto velkou slávu zrealizovat. Mimořádné poděkování patří moderátorovi akce – panu Mirku Tmějovi z Vidonic.

Michal Pavel

Proč se pořídila nová hasičská cisterna?

Důvodů se naskýtá hned několik! Stávající cisterna Š 706, které je bezmála 35 let, již nevyhovovala požadavkům, kladeným na dobrovolné hasiče, jenž kdysi vyráželi pouze k hašení požárů. Dnes to jsou kromě požárů také záplavy, povodně, technické zásahy a další. Od Hasičského záchranného sboru je tedy přirozeně požadována čím dál větší technická a odborná vyspělost, která se klade již na dobrovolné jednotky.

Čím dál častěji se stávalo, že cisterna z důvodu poruchy k místu zásahu vůbec nedojela. S tím jsme se setkávali také, když vozidlo, např. při sjezdu od kostela k bývalé Tibě, ani několikrát nebrzdilo. V té době, kdy v kabině sedělo šest hasičů, otců od rodin, to byl již pochopitelně opravdu velký risk, který se přirozeně nevyrovnal žádnému adrenalinovému sportu!

Proč je auto tak velké? Odpověď je jednoduchá. V dnešní době je kladen důraz dopravit na místo zásahu dostatek hasičů a velké množství hasiva. Nová Tatra 815 CAS 30 disponuje nerezovou nádrží na vodu o objemu 6000 litrů vody a na 360 litrů pěnidla. Tatra je osazena pneumatikami o rozměrech 14R20, určené pro lepší průchodnost terénem. Vůz Tatra má délku 8 700 mm. Je tak tedy o jeden metr delší než vozidlo Š 706.

Dalším důležitým důvodem byla velmi příznivá cena. Většina obyvatel nemá žádné ponětí, kolik taková hasičská cisterna vůbec stojí. Čtyři milióny korun (z toho miliónová dotace od krajského úřadu) tvoří v této realizaci vskutku malou částku. Městys tak dostal maximální možnou výši dotace! Je třeba si uvědomit, že nové vozidlo začíná na částce minimálně 6–7 miliónů korun. Někdo mi může oponovat, že jsou to zbytečně vyhozené peníze, které by se použily např. na opravu silnic a cest, ale uvědomme si, že stávající stará cisterna nemůže sloužit donekonečna, a tak dřív, nebo později by se stejně musela řešit náhrada, jelikož orgány samosprávy jsou povinny zajistit požární bezpečnost obce. Názor typu „pár lidí dostalo hračku" je pro mě velmi úsměvný, jelikož tato „hračka" může pomoci zachránit zdraví a majetek právě těm lidem, kteří si za tímto názorem stojí. Tato investice je pro Pecku sice náročná, ale vozidlo bude sloužit obyvatelům Pecky a přilehlých obcí nejméně dvacet až třicet let.

-mp-

Křížovka
Peckovské osobnosti

sladké červené ovoce
dopravní prostředek, na kterém jezdíme na výlety
nejbližší hvězda Země
malá kořenová zelenina kulatého, nebo válcovitého tvaru
letní míčový sport, při kterém se útočí na dvě branky

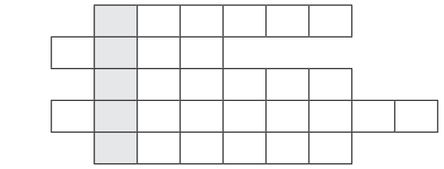

věc, do které nejčastěji sbíráme houby
musíme ji pravidelně sekat
hmyz, od kterého stáčíme med
z dovolené u moře si vozíme šumivé
po velkých vedrech přichází
v létě je velké
nafialovělé lesní ovoce
pomocník k udržování upravené zahrady
místo k ochlazení plné vody

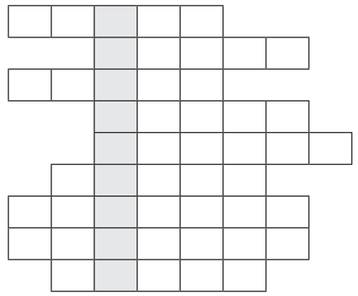

_____ _____ (2. 2. 1869–10. 6. 1942)

Narodil se na Pecce spolu se šesti sourozenci do velice skromné rodiny. Střední školu navštěvoval v Jičíně. Následně se vydal na cestu přípravy ke kněžství. V roce 1909 byl poslán do farnosti na vesnici, kterou postihla 10. června 1942 tragédie. V tento hrůzný den dodával farář svým farníkům sílu a odvahu. Díky tomu odcházeli muži i chlapci před popravčí četu gestapa na Horákově statku klidně, zpříma a statečně.

Do rodné Pecky jezdil navštěvovat své tři svobodné sestry. Na místě rodné chaloupky nechal postavit vilku (bývalé zdravotní středisko), kde chtěl společně se svými sestrami ke sklonku života bydlet. Začátkem roku 1942 se stavba vily chýlila ke konci a farář se chystal na stěhování. Jeho nástupce však nebyl na převzetí kněžské služby připravený a posunutí termínu odchodu o několik dní se mu stalo osudné.

Hana Rejmontová

Arnoštovské vytrubování

Dne 6. června se konalo na Arnoštově „Arnoštovské vytrubování“. Tuto akci uspořádali trubači Markazíni a Sdružení dobrovolných hasičů Arnoštov jako sousedské setkání a posezení všech Arnoštováků a lidí z přilehlého okolí, kteří mají k malebné vesničce Arnoštov a hudbě vztah. Dobrovolný výtěžek akce byl věnován na opravu místní hasičské zbrojnice. Celým setkáním nás provázeli trubači Markazíni. Soubor vznikl na studiích při Střední lesnické škole v Trutnově, kde začínal s myslivecký fanfárami. Po ukončení střední školy přešli trubači na Lesnickou universitu do Brna a hudba je nepřestala bavit. V tu dobu si je vzal pod svá křídla Dalibor Kapras a začalo docházet k rozvoji nejen souboru, ale hlavně repertoáru. Trubačský soubor Markazíni se sice specializuje na loveckou hudbu, se kterou doprovází různé společenské akce v celé ČR, ale postupem času pro potěšení posluchačů a obecenstva repertoár rozšířili od skladeb operních árií, přes písničky filmové, písničky Semaforu až po klasickou českou dechovku. Členové souboru jsou Josef Kapras, Petr Ježek, Petr Šejbl, Radim Král, František Mlynář, Matouš Krátký a Jan Cukor.

Na „Arnoštovské vytrubování“ dorazilo hrubým odhadem 130 lidí, což trubače velice potěšilo, a i díky krásnému teplému večeru, dobrému guláši, klobáskám a pivu se dala akce považovat za vydařenou. Věříme, že i staří Arnoštováci, kteří se na to všechno dívali a poslouchali z místního hřbitůvku, měli radost, že se na Arnoštově něco děje.

Snad už jen závěrem, kdo jste na této akci nebyl a nevíte, co je markazín, tak markazín je v myslivecké mluvě malé pruhované divoké prasátko.

-pkap-

Aktivity dětí v posledním školním čtvrtletí

Pasování na čtenáře

Dne 20. května proběhlo na obecním úřadu pasování 1. třídy na čtenáře. Prvňáčci měli připravený bohatý program. Aby se na začátek trochu rozmluvili, každý měl připravenou krátkou básničku. Po básničce pár žáků představilo svoji knížku, kterou mají rozečtenou. Velkou částí programu byla pohádka o kohoutkovi a slepičce, kde každý žák předvedl svou čtecí dovednost. Poté následovala konečná část a to pasování na čtenáře. Vybraný žák třídy přečet slib čtenáře, který každý žák stvrdil svým podpisem a mohl se jít nechat pasovat. Po ukončení pasování se pokračovalo do místní knihovny, kde si už žáci mohli vypůjčit, na svoji průkazku čtenáře, knížku.

Denisa Pěničková

Školní výlet na Hruboskalsko

Ve středu 3. června jsme ve tři čtvrtě na šest vyrazili na turistický výlet. Vlakem jsme se přesunuli do Sedmihorek, kde jsme putování začali. Vystoupali jsme na hrad Valdštejn, kde bylo ještě pusto a prázdno, turistů pomálu. Odpočinuli jsme si, nasvačili se, nakoupili turistické suvenýry a pokračovali skalami k rozhledně Hlavatici. Výhled do okolí byl úžasný, nebe bez mraků. Z Hlavatice jsme zamířili do Turnova. Byli jsme rychlejší, než jsme měli naplánováno, takže jsme nečekali na spoj a vyjeli dřív. Cesta vlakem utekla, domů jsme dorazili po 14. hodině. Prožili jsme pěkný slunečný den.

-šk-

Jejda, strašidýlka

Další pohádka, kterou žáci 1. třídy mohli 1. dubna na obecním úřadu vidět, byla Jejda strašidýlka. Tato pohádka byla o chlapci Jejdovi, který se vydal do světa. Cestou potkával různé bytosti jako vodníka, draka či ježibabu. Pohádka už od samého začátku vtáhla žáky do děje.

-dp-

Vodnická pohádka

Dne 26. března byla na obecním úřadu připravena pro děti Vodnická pohádka. Na tuto pohádku přišly děti ze školky, 1. a 2. třídy. Tato pohádka byla o vodníkovi, který zažívá různá dobrodružství při cestě do světa. Žáci byli v průběhu pohádky zapojeni, kdy jim byly dávány otázky o pohádce. Na konci pohádky si děti mohly přivonět ke kytičce od víly nebo strčit prstík do pusy žabákovi. Vodnická pohádka se všech dětem velice líbila.

-dp-

Janku, co to znamená, když nám svítí červená

Dne 4. dubna se vydala 1. třída na další představení na obecní úřad. Janku, co to znamená, když nám svítí červená byla pohádka zaměřená na dopravní výchovu. Krásným a jednoduchým příběhem se dětem vysvětlila pravidla silničního provozu, aby věděly, jak bezpečně přejít silnici. Žáci byli často zapojeni do příběhu. Pohádka byla zajímavá a velice poučná.

-dp-

Čtvrťáci získali řidičák na kolo

Protože čtvrťáci v letošním roce dovrší nebo již dovršili 10 let, získali také svůj první řidičský průkaz na kolo. Této zatěžkávací zkoušce předcházela praktická výuka s p. Řeháčkem ve škole, potom následovalo pilné učení a nakonec praktická zkouška ve čtvrtek 11. června na dopravním hřišti v Nové Pace. Nejdříve děti napsaly testy a potom jezdily na kole podle pravidel. Všichni vzali tento úkol vážně, někteří měli opravdovou trému, ale nakonec zvládli všichni na výbornou a řidičák si vezli domů. Nejlepší tři navíc byli odměněni tričkem s logem autoškoly Vašek. Teď již zbývá popřát dětem hodně šťastných kilometrů, nezapomenout na pravidla, která se naučily. Hlavně však být opatrný, používat hlavu, nebýt zbrklý, aby ty nadcházející prázdniny byly ty nejkrásnější.

Monika Rejlová

Školní výlet 1. stupně do Jaroměře

V pátek 12. června všechny děti 1. stupně vyjely na školní výlet do Muzea magie a kouzel v Jaroměři, kde byl připravený pěkný program. Nejprve s krásnými triky a kouzly vystoupil kouzelník, který do svého programu děti zapojoval, takže si děti vykouzlily třeba hrdličku. S ním celým programem vystupoval klaun, který se velice líbil, a děti se moc nasmály. Potom jsme si prohlédli muzeum, kde byly vystaveny originály kouzelnických pomůcek, rekvizit a velice cenné staré plakáty na kouzelnická představení. Vedle muzea jsme zvládli projít bludištěm a pokračovali jsme o kousek dál na místním koupališti, kde se děti učily vyrábět zvířátka z dlouhých nafukovacích balónků. Každý dostal jedno zvířátko a výbornou zmrzlinu.

Pak jsme se rozdělili na 2 skupiny, prvňáci odjeli vláčkem do záchranné stanice Jaro Jaroměř, která se stará o opuštěná nebo raněná zvířátka z volné přírody. Zasmáli se u voliéry s veverkou, která jako mládě vypadla z hnízda, obdivovali polární lišku, která utekla z kožešinové farmy, pohladili si fretku, kterou majitel vypustil do volné přírody, protože se již o ni nechtěl starat. Viděli zblízka srnčata a spoustu ptáků. Dětem se prohlídka s vyprávěním velice líbila, ani se jim nechtělo domů.

Pro druhou skupinu od 2. do 5. třídy přijel také vláček a odvezl nás do pevnosti v Josefově. Děti dostaly do rukou kahany, aby viděly na cestu, a za průvodkyní se pustily na prohlídku chodeb pevnosti. Chvílemi měli strach i ti největší hrdinové, zvlášť když nám slečna průvodkyně zhasla svíčku a my museli kousek cesty zvládnout úplně potmě, abychom si vyzkoušeli, jak se vojákům v podzemí žilo. Ale pro všechny to byl zážitek, dokonce někteří říkali, že by šli znovu.

Byl to nádherný výlet, k celkové pohodě nám přálo i počasí, po celý den nás provázelo sluníčko.

-mr-

Jak jste to myslel, pane Shakespeare

4. června přijeli žáky 2. stupně poučit a předvést jim své umění 2 herci, členové Divadélka pro školy z Hradce Králové. Hlavním tématem bylo dílo Williama Shakespeara, které dětem přiblížili vtipnou a nevážnou formou. Pohovořili a velmi promyšleně okomentovali díla Richard III., Marná lásky snaha a Romeo a Julie. Vysvětlili děj, důležité pasáže her také s velkou dávkou humoru a s krásnými kostýmy a rekvizitami zahráli. Do her vtahovali i publikum drobnými epizodními rolemi. Žáky jejich vystoupení velmi zaujalo, byli pozorní a opakované výbuchy smíchu byli jistě odměnou i oběma sympatickým hercům.

-ls-

Groš vznikl jako hodnotná mince o váze přibližně 3,5 gramu a s ryzostí stříbra přes 900/1000 a Kutná Hora byla svého času největším zdrojem prvotřídního stříbra ve střední Evropě. Groše měly rozdílnou ražbu na rubové a na lícní straně – na lícní straně byla zobrazena česká koruna a kolem ní opis se jménem panovníka, na rubové straně český lev. Jako drobná mince se společně s grošem začal razit parvus (později haléř). Groše byly v Evropě oblíbenou a stabilní měnou, jejich ražbu ukončil Ferdinand I. v roce 1547, fakticky byl ale jejich oběh zrušen až patentem Ferdinanda III. v roce 1644.

Název tolar se začal používat v 16. století podle nového naleziště stříbra, českého Jáchymovského údolí, německy Joachimsthaler. Tolar je velká stříbrná mince o hmotnosti skoro 30 gramů, která se na českém území razila od 20. let 16. století. Později se s tolarem jako drobné mince objevují i krejcary, které byly následně v oběhu téměř po celou dobu trvání habsburské říše, až do roku 1892, kdy byla zavedena korunová měna.

Co ve sbírce najdete?

Nejcennější a zároveň nejstarší částí peckovské numismatické sbírky jsou stříbrné denáry z 10. až 13. století. Zahrnují tedy období vlády od knížete Boleslava II., přes Oldřicha, Břetislava I. i II., Spytihněva II. nebo Svatopluka až po denáry a brakteáty ražené za Přemysla Otakara II. a Václava II. Součástí numismatické sbírky je i inventární kniha, do níž si tvůrce sbírky, který podle numismatika Muzea východních Čech v Hradci Králové Vojtěcha Brádleho patřil mezi poučené poloprofesionály, systematicky zapisoval jednotlivé přírůstky a podrobnosti o nich. Bohužel v knize neuvedl své jméno a nezaznamenával ani pro numismatické zkoumání klíčové detaily o původu mincí. Víme, že je většinou nakupoval (jen ojediněle i prodával) u pražských obchodníků Chaury, Prokopa či Fischera nebo ve Vídni v numismatické společnosti. Podle zápisů, citované odborné literatury a zmínek o nákupech se dá předpokládat, že autor sbírku budoval zhruba od začátku 20. století, soustavně pak během první republiky až do posledních let 2. světové války.

Kromě mincí denárového období sbírka obsahuje i cenné příklady stříbrných grošů (od doby Václava II. přes např. Karla IV. až po Ferdinanda I.), přináší průřez tolarovým (a krejcarovým) i „rakouským“ korunovým obdobím. Navíc je součástí sbírky i několik medailí, které jsou rovněž zaznamenány v inventární knize.

V druhé, méně významné části se nachází například dřevěná krabice s asi 5 kilogramy mincí z let 1800–1945, bankovky z let 1919–1953, ukázky cizích měn (např. francouzské, bulharské, rumunské, polské či německé) a několik pamětních medailí.

Co chybí?

V soupisu cenností hradního trezoru bohužel nenajdeme jednu zásadní položku – seznam starožitných mincí, které byly v majetku MNV v Pecce. Do královéhradeckého muzea předány nebyly.

Jde o nález z roku 1935. Dva občané z Pecky tehdy při dobývání pařezů v lese Obecníku „narazili na ztrouchnivělý plátěný pytlík, ve kterém bylo 35 stříbrných mincí. Nález zatajili a prodali zlatníkovi, odkud ho získalo městské zastupitelstvo z Pecky (možná právě ve výše zmíněném roce 1938 od pana Závěského – pozn. red.). Mince jsou dosud chovány na MNV a budou odevzdány do obnoveného musea na hradě,“ píše ve svém článku Příspěvky k soupisu nálezu mincí v severovýchodních Čechách v roce 1966 královéhradecký numismatik Jaroslav Šůla. Tento cenný soubor obsahoval mince z 16. a 17. století: tolary Rudolfa II., Ferdinanda II., ale i španělský křížový tolar Filipa IV., groše Albrechta z Valdštejna, Ferdinanda II. či tyrolských velmožů Leopolda a Ferdinanda Karla.

V článku se uvádí, že jde o nález typický pro mincovní depoty z doby třicetileté války a může být vztažen k události z roku 1640, zaznamenané v Manuálu městečka Pecky. Zde je přepis výpovědi jednoho z jejích aktérů, Matouše Kuna z Radkyně:

„Jdouce zpátkem jednoho času z města Hořic s Václavem Čechem, spolusousedem mým, natrefilo se mezitím nějaké štěně v cestě, že je spolu honili a v tom honění majíc Václav Čech za ňadry prý 9 říšských tolarů a 34 grošů, všecky při tom ztratil. A nejsa při tom jiný žádný, toliko on Matouš Kun sám, chce-li podobně z důmění oznámeného vyjíti, aby závazkem toho podle práva pod literou I33 optvrdil. Což se tak stalo a závazek podle práva od Matouše Kuna vykonán v slovích nížepsaných:

Přísahám Pánu Bohu všemohoucímu, že jsem těch peněz, což svrchu psáno, neviděl ani nenalezl, též kam jsou se při tom honění toho štěněte poděly, dokoce žádné vědomosti nemám.“

Z dalšího zápisu vyplývá, že sám „poškozený“ Václav Čech váček s penězi pravděpodobně ukradl. Zdá se, že jednou kradené věci se už svého osudu jen tak nezbaví.

Otázkou je, kde jsou mince dnes. Jejich stopa končí v druhé polovině 60. let na MNV v Pecce.

Na základě své návštěvy Muzea východních Čech v Hradci Králové a dokumentů ze Sbírky soudobé dokumentace a kopií na hradě Pecka připravila Věra Kociánová

O osudech numismatické sbírky hradu Pecka

Numismatika jako sběratelský obor má u nás své počátky v 19. století, oficiálně byla ustanovena v roce 1919 založením Numismatické společnosti československé. Sběratelství mincí bylo za první republiky spíše výsadou městské společenské smetánky, podnikatelů, vědců, univerzitních profesorů apod. Jen ojediněle mezi ně pronikl průměrný člověk z venkova. Z našeho blízkého okolí to byl snad jen Antonín Anton, obchodník železem z Nové Paky. Naopak po druhé světové válce zažívá numismatický obor určitý rozkvět, počet členů Numismatické společnosti československé vzrostl rychle na dvojnásobek, pobočky společnosti a numismatické kroužky vznikají i mimo velká města. U nás byly aktivní například numismatické kroužky v Hostinném, ve Vrchlabí nebo v Turnově. V Nové Pace sice kroužek neexistoval, jednotlivě se ale numismatikou zabývalo minimálně deset lidí, kteří byli registrovaní jako členové Numismatické společnosti československé (např. Václav Koula, Josef Hendrych, Jaroslav Šulc a další).

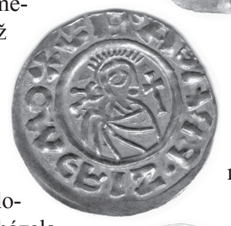

O tom, jak se poměrně profesionálně budovaná numismatická sbírka se zaměřením na vývoj české mince dostala na hrad, respektive do muzea hradu Pecka, se bohužel nezachovaly žádné relevantní doklady.

V pokladní knize peckovského muzejního sboru se k červenci 1938 uvádí, že bylo vyplaceno 214 korun za starožitné mince panu Záveskému. Kdo a odkud pan Záveský je, bohužel není upřesněno.

Víme jen, že nebyl členem numismatické společnosti a že byl tedy buď sběratelem amatérem, nebo (a to pravděpodobněji) pouze obchodníkem. I vyplacená částka svědčí spíš o tom, že byly k odkoupení nabídnuty jen jednotlivé mince, nikoli celá sbírka. Je možné, že sbírku, podobně jako množství dalších cenných předmětů včetně Harantova cestopisu, získali až v 50. letech tehdejší nadšení zaměstnanci hradu Jan Tichý, František Poslt nebo později Josef Hetfleisch.

Kde je sbírka dnes?

V době, kdy byla zmiňovaná sbírka uložena na hradě Pecka, se z větší části nacházela mimo expozici muzea, deponována byla v trezoru v hradní kanceláři. V roce 1974 byl hrad vyňat z přímého vlastnictví MNV Pecka a převeden pod správu Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Pardubicích. Fondy peckovského muzea včetně numismatické sbírky byly následně přerozděleny okolním muzeím. Patrně v souvislosti s přípravou tohoto aktu byl dne 1. března 1973 za přítomnosti tehdejšího předsedy MNV Františka Valenty, správce hradu Jiřího Řeháka a členů inventární komise Josefa Vondry a Vlasty Bucharové otevřen hradní trezor a sepsán jeho obsah. Seznam cenností čítá 86 položek a můžeme ho rozdělit na dvě části. Ta první (položky 1–61) obsahuje systematicky budovanou numismatickou sbírku neznámého tvůrce (viz níže), druhá část (shromažďovaná zřejmě v 50. a 60. letech) je pak neutříděnou a z odborného hlediska prý téměř bezcennou skrumáží náhodných nálezů a darů, jak mincí a bankovek, tak různých řádů a medailí.

Otázkou je, proč byl trezor otevřen už v roce 1973, když do Krajského muzea v Hradci Králové byla peckovská numismatická sbírka převedena až k 15. červenci 1976. Převzal ji tehdejší numismatik muzea Jaroslav Šůla. V královéhradeckém muzeu je sbírka v kompletním stavu uložena dodnes. Mince se nacházejí v chráněném depozitáři s hlídanou teplotou a vlhkostí, byly jednorázově očištěny a ošetřeny. Během téměř 40 let, co jsou ve vlastnictví muzea v Hradci Králové, byly peckovské mince několikrát vystaveny, popřípadě zapůjčeny pro výstavní účely na hrad Pecka. Posledními výstavami, na kterých jsme si mohli mince prohlédnout, byla výstava Z pokladů hradního muzea (Hrad Pecka, 2007) a výstava Královéhradecký poklad – denárová měna v českých zemích (Muzeum východních Čech v Hradci Králové, 2015).

Ve zkratce o vývoji českých mincí

Prvními českými mincemi byly tzv. denáry. Tyto stříbrné mince zavedené patrně Boleslavem I. (915–967/972) se původně razily ve větší velikosti (v průměru asi kolem 2 cm), později, od doby Břetislava I., který kolem roku 1050 inicioval mincovní reformu, se objevují denáry tzv. malého střížku s průměrem asi 1,5 cm. Poslední etapou denárového období je ražba tzv. brakteátů, mincí knoflíkového tvaru z tenkého plíšku, ražených pouze z jedné strany – přicházejí jako náhrada za znehodnocené denáry a razily se (stejně jako denáry) pouze do roku 1300, kdy Václav II. provedl zásadní měnovou reformu a nechal razit vyhlášené pražské groše z kvalitního kutnohorského stříbra.

Exkurze do Archeoparku Všestary

Ve čtvrtek 18. června odjeli čtvrťáci na exkurzi do pravěké vesnice ve Všestarech, protože se o pravěku učili ve vlastivědě, četli knížku Eduarda Štorcha Osada havranů, bavilo je to a na exkurzi se moc těšilo. Jejich očekávání je nezklamalo. Expozice začala uvnitř muzea, kde ve třech podlažích děti poznaly život prvních předchůdců člověka. V prvním podlaží jsme byli jakoby pod zemí, kde jsme viděli, co všechno může najít archeolog v zemi, za velkým akváriem jsme zkoumali dno řeky Labe, procházeli jsme jeskyní s nástěnnými malbami a viděli, jak předchůdci člověka pohřbívali své mrtvé. O patro výš jsme na velikém modelu pozorovali krajinu podél soutoku řeky Labe a řeky Orlice, jak vypadala krajina prvních zemědělců, a ve třetím podlaží jsme přes skleněnou podlahu viděli tuto krajinu z ptačí perspektivy. Podél stěn jsme si prohlédli exponáty nálezů od nejstarších z doby kamenné až po ty nejmladší z doby bronzové a železné. Přitom jsme si dávali hádanky, k čemu asi předměty sloužily. Program pokračoval krátkým filmem, jak vznikala pravěká vesnice vedle muzea. A pak už jsme se všichni těšili do venkovního areálu. Prohlédli jsme si všechny příbytky a domy, vyzkoušeli jsme si mezi dvěma kameny mlít mouku, dřevěným hákem obdělávat pole, brousit kamenné nástroje, a dokonce házet oštěpem. A byli mezi námi i zdatní lovci! Všem se nám exkurze moc líbila.

-mr-

Podzvičinsko očima dětí – výtvarná soutěž

Žáci 1. až 9. třídy se svými kresbami zapojili do 1. ročníku regionální výtvarné soutěže Podzvičinsko očima dětí. Nejhezčí obrázky z naší školy byly odeslány odborné porotě do Bílé Třemešné.

Ve 4. kategorii získala 3. místo Karolína Jiřičková z 8. třídy. Čestné uznání bylo uděleno Dagmar Zeleňákové taktéž z 8. třídy.

Vítězné obrázky ze všech zúčastněných škol byly vystaveny v kostele sv. Jana Nepomuckého na Zvičině. Zde 2. května 2015 proběhlo vyhlášení vítězů a předání diplomů a věcných cen.

Oběma dívkám blahopřejeme.

Alena Stránská

Exkurze Paseky

V pátek 29. května 2015 vyrazila 8. třída do Pasek nad Jizerou. Cílem bylo národopisné muzeum tamtéž. Výchozím bodem byl „Jabloneček“, tedy Jablonec nad Jizerou, odtud po zelené turistické značce podél toku Jizery příjemnou krajinou CHKO Jizerské hory až do NP Krkonoše.

V muzeu byla k vidění historie Pasek, tkalcovský stav, kabinet učitele sto let starý, betlém či expozice houslí a „zapadlého vlastence“ Věnceslava Metelky. Kolem školy, kde se točil film Krakonoš a lyžníci, jsme pouze prošli. Děti si mohly zakoupit suvenýry, před odjezdem vlaku jsme mlsali v cukrárně a celou exkurzi kladně zhodnotili.

Libor Stuchlík

Jak válčili husité
představení skupiny Pernštejni

Psal se čtvrtý květen Léta Páně 2015. V tělocvičně se objevil husitský válečný vůz a spolu s ním členové skupiny historického šermu Pernštejni. Nabídli nám další ze svých pořadů určených dějinám.

V dialogu obrněného železného rytíře panské jednoty a prostého husitského bojovníka jsme se dozvěděli řadu zajímavých informací o způsobu a taktice boje obou válčících stran, o jejich zbraních, motivech k boji a samozřejmě o výsledcích jejich vzájemných střetnutí. Dobrovolníci si vyzkoušeli, jaké to je být posádkou husitského vozů a za pokřiku: Hrrr na ně! útočit na rytíře panské jednoty.

Zmíněn byl i slavný husitský chorál Kdož sú boží bojovníci a další bojové písně, které vlastně zajišťovaly koordinaci boje.

Velký úspěch měl i šermířský souboj a samozřejmě podání dějin s velkou mírou nadsázky. Dějiny přitom ale rozhodně nedostaly na frak.

Tak tedy chorál zanotovat a vzhůru do dalších staletí.

Alena Müllerová

Poznávání rostlin a živočichů

Počátkem března se naši žáci již tradičně zúčastnili okrskového kola v poznávání živočichů na ZŠ Husitská v Nové Pace. Do soutěže byli vybráni nejlepší z kola školního, kterého se účastnili všichni žáci od 3. do 9. třídy. Toto okrskové kolo mělo dvě části, poznávání promítaných obrázků živočichů a poznávání vycpanin a jiných trojrozměrných modelů. Na nejlepší desítku jsme tentokrát nedosáhli, nejvýše umístěnými byli na 12. místě Karolína Jiřičková, na 13. místě Mirek Svoboda a Matěj Zahradník a na 14. místě Ema Drábková a Romana Trunečková.

Na konci května proběhlo okrskové kolo v poznávání rostlin na gymnáziu v Nové Pace. I zde nás zastupovali nejlepší ze školního kola. Poznávání proběhlo na skutečných, čerstvě utržených rostlinách, i tato soutěž byla pečlivě připravena organizátory. Naše nejlepší byly Zuzana Vojíková na 5. místě, Ema Drábková na 7. místě a Denisa Machová s Terezou Šepsovou na 10. místě.

-ls-

Republikové finále ve vybíjené

Ve dnech 1.–3. června 2015 proběhlo republikové finále ve vybíjené v peckovském kempu. V rámci AŠSK pořádala tuto akci ZŠ Husitská Nová Paka a také naše škola. Zúčastnilo se 15 nejlepších škol z celé republiky a naše škola jako pořadatel. Naše družstvo tvořili žáci a žákyně 4. a 5. třídy. Do základní skupiny nám los určil družstva z Chrudimi, Svitávky a Černonic. I přes odhodlaný výkon jsme všechna utkání prohráli, byť jedno až v prodloužení. Proto jsme další den hráli ve skupině útěchy o 13.–16. místo. Bohužel i zde byli soupeři nad naše síly. Celkovým vítězem se stali žáci z Trutnova. Ačkoliv se nám nepodařilo uspět, jak bychom chtěli, je velmi pozitivní, jaký přístup měly děti k celé akci. Odnesly si jistě nové příjemné zážitky, nabyly nových zkušeností a důstojně reprezentovaly naši školu. Tak třeba za rok to bude lepší…

-ls-

Mezera v peckovské kronice doplněna

Kronika městečka Pecka byla založena v roce 1918 a od té doby ji generace kronikářů psaly souvisle až do roku 1992. Společenské změny po listopadu 1989 se ale dotkly i tak specifické oblasti jako je kronikářství. Až do roku 1989 doby totiž na řádné vedení kronik a jejich metodiku dohlíželo okresní muzeum v Jičíně, které mimo jiné (podle slov jednoho z bývalých kronikářů) dodávalo také zásoby kronikářského inkoustu. Od roku 1990 přešla povinnost péče o kroniky na obce. Většina z nich měla ale na počátku a v polovině 90. let pochopitelně jiné starosti – bylo potřeba se porovnat s řadou novinek, naučit se připravovat žádosti o dotace, budovalo se atd. Tak se stalo, že v mnoha obcích jsou 90. léta a začátek nového tisíciletí bez kronikářských záznamů. V případě Pecky se tato mezera týká 22 let.

Proto prvním úkolem při převzetí kroniky (k 1. lednu 2015) bylo doplnit alespoň zpětně základní údaje týkající se života městečka. Už v říjnu 2014 byla svolána schůzka, na které se „obří sousto“ dvaadvaceti nepopsaných let rozdělilo podle tématických oblastí mezi několik lidí takto:

1) Samospráva městečka, volby, zvolení zástupci a nejdůležitější investiční akce v Pecce od roku 1992 do roku 2014 – starostka Hana Štěrbová a sekretářka Marie Pavlová
2) Hrad + úvod – Věra Kociánová (kastelánka, kronikářka (od 1. 1. 2015)
3) Základní a mateřská škola + kulturní sdružení Harant – Šárka Kodymová (učitelka ZŠ)
4) Farnost – Jaroslav Plecháč (důchodce, farník)
5) Textilka TIBA – Milena Kosová (zaměstnankyně E&M manufacturing Pecka, dříve TIBA)
6) Občanské sdružení Bezdružic – Jan Murdych (grafik, od 1. 3. 2015 kastelán hradu)
7) Sbor dobrovolných hasičů – Michal Pavel (člen SDH Pecka, člen profesionálního krajského hasičského záchranného sboru)
8) Dům s pečovatelskou službou – Naděžda Hamanová (vedoucí pečovatelské služby)
9) Sport – Jiří Styblík (rozhodčí, komentátor sportovních akcí, bývalý místostarosta Pecky)
10) Klub českých turistů – Ladislav Stuchlík (předseda klubu, dříve i vedoucí skautu)
11) Včelaři – Petr Seliger (pouze od roku 2001)
12) Dodatek – Přehled živnostníků v Pecce k roku 1993 (přejato z Listů Peckovska)
13) Současnost – text aktuální k roku 2014 z webových stránek městyse Pecka

Dílo se nakonec podařilo a doplněk kroniky městečka Pecka za léta 1992–2014 byl letos v květnu odevzdán do Státního okresního archivu v Jičíně. Poděkování patří všem, kdo přispěli. Hlavní události letošního roku už by měly být zaznamenány běžným kronikářským zápisem.

Věra Kociánová, nová kronikářka

Třináctka smůlu nepřinesla

V pátek a sobotu 26. a 27. června proběhl na hradě Pecka 13. ročník benefičního festivalu hudby a divadla. I přesto, že si s námi trochu pohrálo počasí měl festival velmi slušnou diváckou kulisu a snad většina návštěvníků odcházela spokojená. Novinkou letošního ročníku bylo hlasování o cíli benefičního záměru. Samotní návštěvníci si rozhodli o tom, kam peníze utržené během festivalu organizátoři zašlou. Mezi několika projekty vyhrála finanční pomoc zemětřesením postiženému Nepálu prostřednictvím horolozkyně a průvodkyně Radky Tkačíkové. Přesnou částku organizátoři zatím neznají, ale podle prvních odhadů se bude pohybovat okolo 30 000 Kč.

Nakonec ještě drobnou omluvu všem místním, kteří se o festivalovém víkendu nevyspali tak, jak jsou zvyklí. Děkujeme.

občanské sdružení Bezdružic

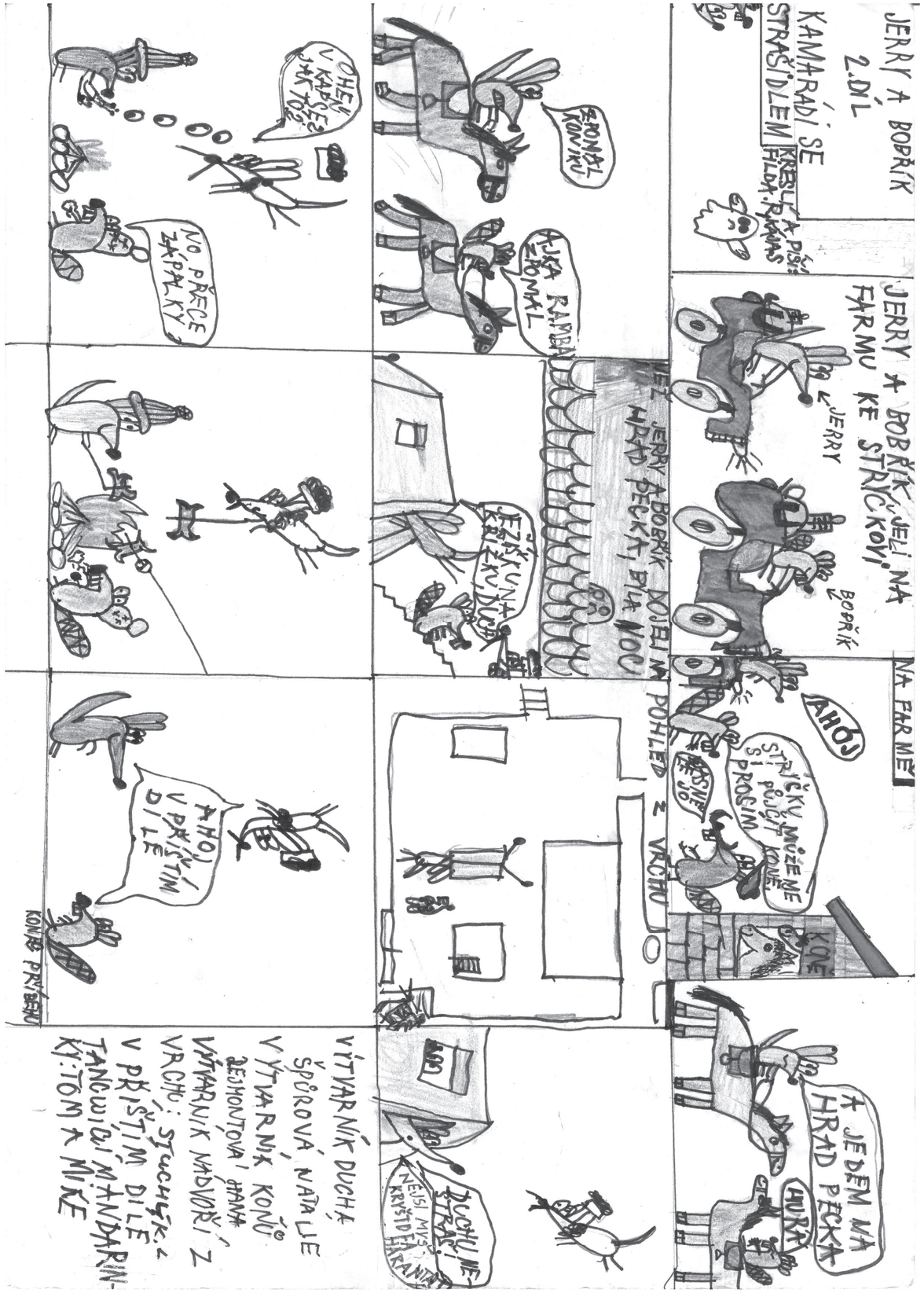

Protidrogová přednáška

O drogách i o prevenci slyšíme téměř denně. Ve čtvrtek 21. května přijel do naší školy Dominik Nekolný, profesionální sportovec BMX. A co má společného s drogami? Právě že vůbec nic. Je vyznavačem životního stylu Straight Edge, jehož hlavní myšlenkou je neničit si tělo čímkoli, co by mu škodilo.

Děti se dozvěděly o tom, jak se Dominik Nekolný stal vyznavačem stylu Straight Edge, jak ho jeho pevná vůle dovedla ke sportu, k jeho vysněnému kolu a nakonec i k mnoha mistrovským oceněním. Vyprávěl o situacích, kdy mu byl nabízen alkohol a cigarety, které dokázal odmítnout. Zdůraznil, že je to volba každého a říci ne je velmi jednoduché.

Žáci ocenili ukázky z jeho BMX show. Odnesli si nejen zážitek z netradiční přednášky s mladým sportovcem, ale i podpisy a společné fotografie.

-šk-

Školní výlet 9. ročníku do Sedmihorek

Ve čtvrtek 28. května vyrazila devátá třída vlakem z Nové Paky na školní výlet do Sedmihorek. Zpestření výletu se dostavilo hned zkraje v podobě do dáli ujíždějícího vlaku, ve kterém jsme bohužel neseděli. Nedali jsme se tím ale rozhodit a jeli vlakem dalším.

Naše putování jsme přerušili v Radvánovicích, kde jsme se dostatečně vyřádili v herním parku Šťastná země (minigolf, trampolína,…).

Odtud jsme vyrazili do Sedmihorek. Náš předvoj – Péťa s paní asistentkou – nám zajistil dopravu zavazadel a po našem příjezdu do kempu už čekal v chatě.

Po tom, co jsme se usadili v chatě, nás čekal průzkum kempu. Po vydatné večeři a procházce se všichni věnovali zábavě na chatě. Možnosti v tomto směru byly netušené (popcorn, stěhování nábytku…).

V pátek 29. května jsme vyrazili do skal. Přes lázně Sedmihorky, Myší dírou (nemístné poznámky žactva ohledně mého průchodu průrvou) jsme vystoupali na Hrubou Skálu. Prohlédli jsme si nádvoří a krásnou vyhlídku do kraje. Kolem dalších vyhlídek jsme pokračovali na hrad Valdštejn a odtud zpět do kempu v Sedmihorkách. Po večeři – úžasných borůvkových knedlících – přišla bouřka, ale ani ta nám náladu nezkazila.

V sobotu 30. května nás pak čekalo už jen rozloučení s kempem a opět putování vlakem domů. Do Nové Paky jsme přijeli před 13. hodinou. Všichni živí a zdraví.

PS: Členem výpravy byl i pes.

-am-

Výlet do ZOO Praha

V pátek 12. června za krásného tropického dne jsme vyrazili do pražské ZOO v Trói. Cesta vlakem nám uběhla rychle a vesele, dokonce i přípoj v Chlumci měl jen 10 minut zpoždění. Před 9. ranní nás již vítala panoramata Prahy. Kupodivu rychle jsme se zorientovali a přesunuli metrem přes Holešovice a trolejbusem do Trói a ZOO. Na prohlídku jsme si vymezili přes 4 hodiny a stihli jsme toho opravdu hodně. Slony, medvědy, hady sudo i lichokopytníky, kebab i zmrzlinu. Odvážlivci se svezli na lanovce. Dařila se i selfíčka se spolužáky i jinými zvířaty. Uteklo to jako voda a moc se nám to líbilo. Do odjezdu byla chvíle času, kterou jsme strávili na Václavském a Staroměstském náměstí dle svých zájmů. Někdo odpočíval, někdo šopoval a nebylo nás mnoho, kdož chodil po památkách. Zpáteční cesta proběhla bez problémů a všichni vesele a plni zážitků skončili v náručí svých milujících rodičů.

-ls-

… než půjdeme na prázdniny…

Čas nezadržitelně letí a zanedlouho v kalendáři nalistujeme již sedmý měsíc roku 2015. Dovolte mi, abych se vrátila do jara letošního roku a připomněla si sobě i vám, jakéto bylo u nás ve školce.

Asi víte, že probíhala a nyní se již blíží k závěru rekonstrukce naší školky. Všichni se již těšíme, až se do ní vrátíme zpět. Po celou dobu, když jsme byli v základní škole, jsme se snažili, aby měly děti každý den pestrý, zajímavý, aby byly spokojené a těšily se do školky. Kromě každodenních pravidelných činností jsme s dětmi absolvovali i další aktivity, o kterých bych se chtěla v následujících řádcích zmínit.

Začnu v měsíci dubnu. Na jeho konci se pravidelně s dětmi vydáváme na čarodějnické vycházky. Jinak tomu nebylo ani v letošním roce. Velká pochvala patří všem rodičům, kteří dětem připravili čarodějnické převleky. Tak krásně strašidelné čarodějnice hned tak někdo neviděl. Čarodějnická cesta starších dětí vedla až na koupaliště Pecka. Cestou tam a i přímo na místě musely čarodějnice podstoupit několik zkoušek, aby mohly odletět na čarodějnický sabat (hledání brouků, mravenčích vajíček, vaření lektvarů, zkouška letu na košťatech…). Děkujeme zaměstnancům tohoto zařízení za možnost si v závěru našeho putování zde opéct buřty, trochu si zadovádět na průlezkách a hlavně na velké trampolíně. Všem se nám tu líbilo. Obdobně zajímavou cestu měly i malé čarodějnice, které se vydaly do Lhoty a do Dolců.

V následujícím měsíci nás čekala dopolední vycházka starších dětí na Kazabrud, který všechny děti pokořily. Sice nám vzrostlé stromy neumožnily výhled na naše městečko, ale i tak jsme byli se svým výkonem spokojeni. Na zpáteční cestě jsme se opět zastavili na koupališti, kde jsme s dětmi prověřili další průlezky a vyzkoušeli si svoji sílu a odvahu při jejich zdolávání. Do kempu na koupaliště došly na vycházku letos do třetice i malé děti a užily si zde pěkné dopoledne plné her a pohybu na dřevěných průlezkách.

Nové věci jsme se letos dozvěděli na besedě ve školce. V měsíci květnu za námi přišli manželé Plecháčovi z Pecky, kteří nám vyprávěli o životě včel. A věřte, že jsme slyšeli mnoho zajímavých věcí o včeličkách, o výrobě medu, prohlédli jsme si obrázky a dostali jsme i med na ochutnání. Byl výborný. I vám, manželé Plecháčovi, ještě jednou děkujeme za zajímavé a poučné vyprávění.

Měsíc květen je spojen se Svátkem matek. Nejinak je tomu i u nás ve školce. Sice jsme maminky i babičky pozvali o několik dní později, ale myslíme si, že to nikomu nevadilo a že děti se svým vystoupením všechny přítomné potěšily. Malé děti se proměnily v nádherné, roztomilé, šikovné a hlavně pracovité mravenečky, kteří zvládli básničky, písničky, tanečky na výbornou. Starší děti se nenechaly zahanbit a zahrály a zazpívaly maminkám upravenou pohádku Zdeňka Svěráka O Budulínkovi. Potlesk přítomných a upřímné poděkování rodičů nás všechny potěšilo.

V měsíci květnu jsme se s předškolními dětmi vydali na již tradiční prodloužený víkendový pobyt na horách. Pec pod Sněžkou, Růžohorky, Portášky, Pomezní boudy, Spálený mlýn, Čertův mlýn, lanovka v Janských Lázních, vysílač na Černé hoře, rašeliniště – to jsou místa, která jsme s dětmi navštívili. Děti opět získávaly nové poznatky o fauně i floře na horách, každý si vedl svůj deník o pobytu na horách, děti vyráběly dárky z přírodnin, každý si nakreslil vlajku našeho pobytu a samozřejmě nechyběly ani pohádky o Krakonošovi. Všichni jsme zvládli i naplánované trasy a svoji odvahu jsme si mohli vyzkoušet při noční vycházce lesem. Nikdo se nebál. Dovolte mi, abych poděkovala hasičům SDH Lhota u Pecky, kteří si nás v letošním roce vzali pod svá křídla a umožnili nám výlet na hory uskutečnit. Byl báječný.

Další vycházka, kterou zdolaly předškolní děti, byla cesta na Zvičinu. Ranní cestu autobusem do Bílé Třemešné brzo vystřídala pěší chůze až do cíle cesty. Sice jsme v lese trošku zabloudili, ale cestu k Masarykově studánce s drakem vytesaným ve skále jsme objevili. Pak už jen chvíle a byli jsme na vrcholu. Překrásný výhled na blízké i vzdálené okolí byl odměnou za cestu na Zvičinu. Dalším překvapením bylo i něco dobrého do bříška. Děkujeme panu Tomáši Stuchlíkovi, který připravil dětem na posilněnou výbornou „mňamku“ – hranolky s kečupem. Všem chutnalo, nic na talířích nezůstalo. Zpáteční cesta do Pecky nebyla již autobusem, ale pěkně „pěškobusem“. Po příjemné osvěžující zastávce v Kalu na návsi (maminka Hutníková připravila umývadla se studenou vodou) jsme se vydali na závěrečnou část naší cesty. I dnes – a to i za teplého slunečného počasí – jsme cestu zvládli.

Poslední výlet, který jsme uskutečnili, byl výlet do zámku Ratibořice a NKP Babiččino údolí. Na zámku se děti setkaly s kněžnou Zaháňskou, její komtesou Hortenzií, komorníkem Leopoldem a dalšími služebníky. Po prohlídce zámku jsme se vydali do mlýna, kde nás uvítal mlynář se svou panímámou, poslechli jsme si vyprávění ve mlýně, společně s muzikantem jsme si zazpívali a pak už nás čekala cesta do údolí za babičkou. U její chaloupky již dováděli Barunka, Adélka, Jeník i Vilém a ukázali nám, jak si v dávných dobách děti hrály, zpívaly a tancovaly. Výlet se vydařil a všem se líbil.

Dva dny po výletu nás čekalo další cestování. Tentokrát jenom do Nové Paky, kam jely předškolní děti na XII. olympiádu mateřských škol Novopacka. Na letním stadionu jsme bojovali o co nejlepší umístění v těchto disciplínách: běh na 40 a 300 metrů, skok daleký, hod míč-

S knihovnou za poznáním

Středa 2. září od 17 hod.
Historie čs. legionářů za 1. sv. války
Literární beseda s projekcí a představení knihy Z. Ležáka Stopa legionáře + autogramiáda. Knihu lze v rámci akce zakoupit u autora za výhodnější cenu.
Vstupné dobrovolné.

Středa 7. října od 17.30 hod.
Hudební procházka po naší vlasti
Vystoupení literárního spolku DIV z Jičína a písničkářů Ze šuplíku. V pořadu zazní autorské i lidové písně s tématikou měst.
Vstupné dobrovolné.

Středa 4. listopadu od 18 hod.
Velký Benátčan
Přednáška s projekcí novopackého cyklisty a alpinisty Dana Polmana, který překonal na silničním kole, horském kole a pěšky vzdálenost mezi Benátkami a alpským vrcholem Großvenediger (3 674 m) více než 320 km dlouhou pouť s převýšením přes 6 000 m v čase pod 17 hodin.
Vstupné dobrovolné.

Výuka přichází za seniorem do knihovny

Čerstvé novinky o VU3V – virtuální univerzitě třetího věku: Již máme několik zájemců. Začínáme v říjnu prvním semestrem na téma: Barokní architektura v Čechách. Datum a čas bude upřesněn. Vše o projektu najdete na stránkách knihovny: www.pecka.knihovna.cz. Těšíme se na vás. Vaše knihovna.

-lk-

Knihovna vydala turistickou vizitku

Jako zatím jedna z mála knihoven má nyní i Knihovna Kryštofa Haranta svoji turistickou vizitku. Vizitka č. 3286 vyšla letos začátkem května, je tedy úplně čerstvá. Turisté a návštěvníci našeho městečka si ji mohou koupit kdykoliv v otvírací době knihovny nebo po dohodě i v jiný čas. Turistické vizitky vyrábí firma Turistický deník (www.turisticky-denik.cz) a umožňuje tak turistům vytvořit si svoje originální album z cest plné zážitků, razítek a nálepek s turistickými zajímavostmi. Naše knihovna slouží také jako turistické informační centrum a její prostory mohou být využity jako místo pro rodinné aktivity a společenská setkání. Turistům je možno po dohodě připravit komentovanou prezentaci městečka a další zajímavé akce pro ně se připravují. Turistické vizitky jsou všeobecně velmi oblíbené a místa, kde jsou k dostání, většinou hojně navštěvovaná. Věříme, že vydání nové vizitky příznivě přispěje i k letošnímu turistickému ruchu v našem městečku.

-lk-

inzerce

Sběr na charitu bude na podzim

Sběr na charitu v Úpici se uskuteční na podzim. Připravujte ošacení, obuv, hračky.
Přesný termín bude včas zveřejněn.

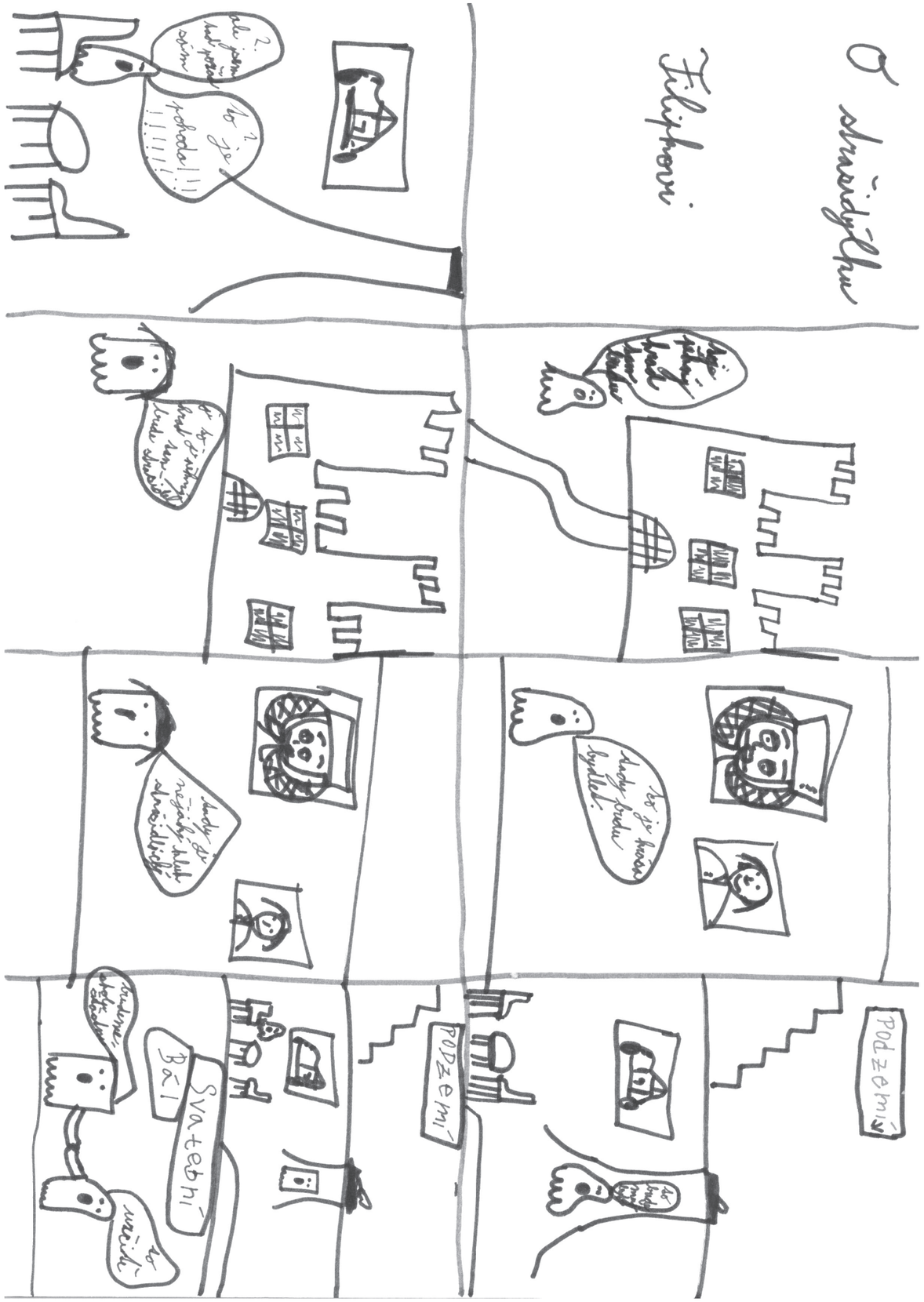

kem. Tři bronzové medaile pro naši školku svědčí o tom, že jsme se snažili o co nejlepší výsledky. Medaili získala Páťa Stuchlíková za běh na 40 metrů, Natálka Pukšová za hod kriketovým míčkem a pro třetí medaili si doběhla Markétka Kalistová v disciplíně běh na 300 metrů. Holčičky, bylo to báječné! Celkové čtvrté umístění naší školy z 11 přihlášených školek je dobré.

Ještě jedna sportovní akce – ve středu 17. června jsme se zúčastnili běhu okolo hradu – Pecka Kros. Zde se postavili na stupně vítězů ve svých kategoriích – 1. místo: Natálka Machková, 2. místo: Johanka Zvercová, 3. místo: Lukášek Jakubský. Celkem se závodu z naší školky zúčastnilo 16 dětí.

Nejen sportem a pohybem je člověk živ. V mateřské škole jsme měli v posledním čtvrtletí i několik divadelních představeních – pohádka „Jejda, co to znamená, když nám svítí červená“, „Hrajeme si na dobu rytířů a princezen“, „Jejda, strašidýlka“ a hudební pořad „Na našem dvorečku“. Sboreček mateřské školy vystoupil na zahájení Harantovských slavností historického zpěvu, děti s rodiči přišly na akci Na kole dětem, malí hasiči – předškoláci pod vedením uč. V. Zahradníkové a pí E. Jůzové předvedli nástup k požárnímu útoku při slavnostním předávání nových hasičských vozidel hasičům z Pecky a ostatních obcí. Součástí výchovné práce v mateřské škole je i práce učitelek s dětmi, které mají vadu výslovnosti, vadu řeči. Je to práce velice náročná. Důležitá je u ní spolupráce s rodiči a s logopedickou poradnou, kam děti se svými rodiči dochází. Písemné zprávy, které dostávají učitelky MŠ z logopedické poradny, ukazují na dobrou práci učitelek s dětmi. Pak už je jen a jen na rodičích, zda budou s dětmi potřebné hlásky procvičovat, aby jejich špatná výslovnost nedělala ve škole dětem potíže při čtení, psaní a vzájemné komunikaci.

Poslední důležitou akcí bylo i závěrečné rozloučení s předškoláky. Proběhlo 22. června 2015 v sále Městyse Pecka. Za přítomnosti rodičů, starostky obce, ředitelky školy a dalších hostů jsme se rozloučili s 19 dětmi, které 1. září půjdou již do „velké“ školy. Přejeme jim, ať se jim ve škole daří a jsou tak šikovné, jako byly u nás, v mateřské škole. Ve večerních hodinách za dětmi přijel vládce hor – Krakonoš a s dětmi si povídal o jejich pobyt na horách. Při noční procházce se děti na hradě Pecka setkaly s Bílou paní.

V 2. pololetí školního roku se nám postupně podařilo obnovit internetové stránky naší mateřské školy (stránky nejsou ještě zcela konečné, neustále na nich pracujeme a snažíme se je vylepšovat). Na adrese www.ms-pecka.cz máte možnost nahlédnout do dění naší školy.

Milí čtenáři Listů Peckovska, dovolte mi závěrem poděkovat všem, kteří nás v letošním roce jakýmkoliv způsobem podporovali a pomáhali – ať to jsou rodiče, sponzoři, Městys Pecka, základní škola, Kemp a Koupaliště Pecka, E+M Manufacturing, občanské sdružení Bezdružic, hasiči ze Lhoty, Kalu, ze Staňkova. Děkuji rodičům, kteří přišli na brigády na školní zahradu – i ta dostala v letošním roce nový „kabát“ a již se těšíme, až ji budeme moci po prázdninách využívat. Děkuji školnici, uklízečkám, kuchařkám za práci a samozřejmě i svým kolegyním za dobrou práci a pěkný přístup k dětem. Děkuji rodičům a dětem, které nosily do MŠ starý papír. Výtěžek ze sběru bude použit na zakoupení dekorací do školní jídelny a další potřebné věci. Poděkovat bych zde měla asi i Městysu Pecka a všem firmám, které se podíleli na rekonstrukci naší školky. Věřte nám, že se do ní již všichni hodně a hodně těšíme.

Na závěr přeji dětem krásné prázdniny, rodičům a všem zaměstnancům školy odpočinkovou dovolenou a hezky strávené chvíle o letních prázdninách a načerpání hodně sil do nového školního roku.

za MŠ Pecka
Murdychová Jana

PINDÍNEK / ŠATNÍ KŘEČKOVITÝ

Je zkřížený s křečkem, molem, beruškou, vačicí, kočkodanem, ptakopyskem a různým oblečením. Živí se nejčastěji trikem nebo si někdy pochutná i na čokoládové bábovce. Pindínek se v České republice objevil v roce 1763 ze Švédska, nikdo neví, jak se sem dostal. Dožívá se asi tak přibližně 6–9 let. Přebývá v šatníku skoro celý svůj život. Když se mu tam přestane líbit, dělá mrtvého, aby ho našli a vyhodili ven, tam vleze někomu do taška a aniž by to ten dotyčný věděl, nese si domů hned jednoho pindínka. Rozmnožuje se tak, že vezme ponožku, udělá do ní na druhém konci díru a vleze do té přední díry, z té druhé díry vyleze asi tak 3–5 malých pindínků.

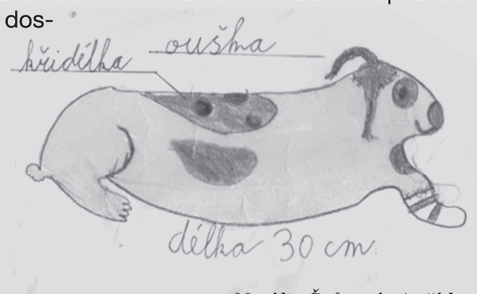

POZOR: NENÁVIDÍ FIALOVOU !!!

Natálie Špůrová, 4. třída

Malí spisovatelé a ilustrátoři

To, že se mezi peckovskými dětmi najde i několik nadaných ilustrátorů a spisovatelů, jsme trochu překvapivě objevili letos při Noci s Andersenem pořádané knihovnou koncem března. V rámci večerních aktivit jsme se s dětmi účastnili celorepublikové soutěže nočních spáčů. Děti měly za úkol namalovat obrázek k jakékoliv dětské knížce nebo napsat pohádkový příběh. Přestože zadání nebylo jednoduché, a k tomu navíc bylo ještě velice málo času, děti se s chutí pustily do díla. Vzniklo tak několik krásných ilustrací a dva pěkné příběhy. To nejlepší jsme se rozhodli zveřejnit. Pohádku O ztracené knize napsaly Anežka Plotová a Eliška Stuchlíková, obrázek ke knize Dva lelci ve skříni namaloval Tom Jakubský, další obrázek, tentokrát ke knize Lichožrouti, namalovala Anička Chudobová, která s ním dokonce uspěla i ve zmiňované soutěži. Dalším příspěvkem je obrázek Strašidla na hradě Bradě od Elišky Noskové a nakonec ještě zveřejňujeme komiks Klárky Stuchlíkové O strašidýlku Filípkovi. Pěkné práce odevzdaly i ostatní děti. Všem za jejich snahu patří veliká pochvala.

Lenka Knapová

O ztracené knize

Byla jednou jedna malá vesnička a v té vesničce byl jeden jediný skromný domeček. V tom domečku bydlela holčička Anička, která šla poprvé do školy. Anička se do školy tolik těšila, že si zaškrtávala dny. Dva dny před nástupem do školy Aničku začala bolet hlava, maminco to ale nechtěla říct, protože se tolik těšila do školy. Ale to ráno, co měla jít do školy, to maminco řekla, protože když si chtěla vzít nové džíny, zvedl se jí žaludek a zamotala se jí hlava. Anička se rozplakala, že hned první den školy musí být doma. Maminka oblékla Aničku a jeli k paní doktorce. Paní doktorka jí vyšetřila a maminco oznámila, že Anička má angínu a musí zůstat čtrnáct dní doma. Když přijeli domů, maminka musela jít do práce. Když se maminka vracela z práce, koupila Aničce knihu. Ale to netušila, že je kouzelná. Když přijela domů, dala knihu Aničce.

Byla to obrázková kniha, protože Anička ještě neuměla číst. Anička knihu otevřela a viděla špagetu, která právě maminco odlétla z hrnce. Anička se podivila a řekla: „Špageto, zmiz“ a špageta v okamžiku zmizela. Druhý den se Anička probudila a vzpomněla si na školu a řekla: „Angíno, zmiz“ a angína se schovala za okno. V tu chvíli si Anička uvědomila, že když drží knihu a řekne nějaké věci „Zmiz“, tak ta opravdu zmizí. Anička řekla: „Angíno, vrať se“ a angína se vrátila. Anička si uložila knihu do své tajné schránky, kterou nikdo neznal, a angínu odvolala pryč. Anička mohla použít knihu k tomu, aby mohla být doma, ale nikdy ji nepoužila, byla to totiž moc chytrá holčička. Studovala i vysokou školu v Praze a pracovala v nakladatelství, protože měla ráda knihy už od dětství!!! Kniha pak navždy zmizela!!!

KONEC

Velká čtenářská soutěž

Od října 2014 probíhala v knihovně čtenářská soutěž pro 3. a 4. třídu ZŠ. Přihlášení účastníci obdrželi Čtenářský pas, se kterým měli za úkol procestovat příběhy z knížek, připravených jim přímo na míru s přihlédnutím k jejich věku a čtenářským dovednostem. Zda děti knihu opravdu přečetly, musely následně prokázat vyplněním úkolů k jednotlivým knížkám. Sešity s vyplněnými úkoly potom odevzdávaly do konce května přímo v knihovně. V červnu byla soutěž vyhodnocena. Body děti získávaly nejen za správné vyplnění úkolů, ale hodnotila se i snaha a důkladnost při vyplňování. U některých knih měly děti za úkol například popsat hlavní postavu nebo třeba sdělit, co je v knize nejvíce rozesmálo. Někdo byl hotov jednou větou, jiný se naopak rozepsal více. Tomu potom odpovídalo bodové ohodnocení. Hlavním cílem soutěže bylo motivovat děti k četbě a ukázat jim zajímavé knihy, které by jinak jejich čtenářskému zájmu unikly.

Z přihlášených dvanácti dětí odevzdalo deníčky sedm. V pátek 19. června se v knihovně konalo slavnostní vyhodnocení, na které byli pozváni žáci obou tříd. Výsledky soutěže byly následující: na třetím místě se umístila Natálka Zlatníková se 435 body. Natálka přečetla sice jenom jednu z doporučených knih, ale nasbírala body za referáty. O několik bodů ji předběhla a na druhém místě se umístila Lucka Jedličková se 451 body. Lucka neváhala a dohledala navíc i druhého ilustrátora knihy Já, Baryk, přečetla a splnila úkoly u 3 knih a byly jí uznány dva referáty. Absolutní vítězkou soutěže s neuvěřitelnými 1 527 body se stala Maruška Baudischová, která přečetla 13 knih a velice svědomitě vyplnila všechny doplňující úkoly. Nakonec byla ještě udělena mimořádná odměna Sabince Součkové, která přečetla 3 knihy a jediná odevzdala pečlivě vyplněný deníček bez připomínání.

Výhercům gratulujeme, těm ostatním doporučujeme zkusit to příště a mít větší snahu. Protože se podobná soutěž konala v knihovně poprvé, dostali nakonec všichni, kteří se zúčastnili, malou odměnu za snahu. Hlavní ceny, o které se soutěžilo, věnoval sponzor soutěže – firma PAPÍR-KNIHY O. Nýdrle z Nové Paky, které touto cestou moc děkujeme.

V knihovně se budeme i nadále snažit podporovat u dětí zájem o četbu. Domníváme se, že je důležité, aby děti získaly již od dětství čtenářský návyk, který budou potřebovat k dalšímu studiu a následně i po celý život. V dnešním světě plném technických vymožeností, je ale třeba některé děti ke čtení motivovat, proto jsme se rozhodli, že podobné soutěže budeme pořádat dle možností i v budoucnu. Podaří-li se nám prostřednictvím podobné akce probudit zájem o četbu alespoň u jednoho z účastníků podobné soutěže, potom nebylo naše snažení marné.

-lk-